72ste JAARGANG No. 9394 — Maandag 22 Augustus 1955

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen
Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399. Abonnementsprijs: Benedenwinden, Bovenwinden, Suriname ƒ 2.50. Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbetaling)
Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao

De kwestie van de onderwijzersopleiding

Scherp protest van leraren M.O. tegen uitlatingen Gezaghebber

„Wij zijn zeer getroffen, sterker nog: beledigd in onze beroepseer!"

Willemstad. — In de volgende open brief aan het Bestuurscollege van het Eilandgebied Curaçao maakt de Vereniging van Leraren bij het Middelbaar Onderwijs haar inzichten bekend ten aanzien van de opvattingen van het Bestuurscollege betreffende de onderwijzersopleiding.

Edelachtbare heren,

De Vereniging van Leraren bij het Middelbaar Onderwijs neemt hierbij de vrijheid zich per open brief tot U te wenden, naar aanleiding van de namens U, Edelachtbaar College, aan de pers verstrekte mededelingen op het gebied van het onderwijs en speciaal de onderwijzersopleiding, een terrein, waarop een gedeelte van het levenswerk van een aantal onzer ligt.

Wij zijn namelijk zeer getroffen, sterker nog, beledigd in onze beroepseer, door een deel van de genoemde mededelingen. Bovendien zijn wij van mening, dat hier een minder juiste (om de sterkste term te gebruiken, die de eerbied voor Uw Edelachtbaar College ons toestaat) voorstelling van zaken wordt gegeven.

Met nadruk heeft Uw Edelachtbaar College naar voren gebracht, dat het niet in het kader van de autonomie past, dat wij op Curaçao in overgrote mate op niet-Antilliaanse leerkrachten zijn aangewezen.

Indien wij voor eigen onderwijs dienen te zorgen, moeten wij zeker zorgen voor eigen opleidingen overal waar dit nodig en mogelijk is. Het is zeker een zaak van goed beleid, indien Uw Edelachtbaar College volledig gebruik zou maken van de reeds hier aanwezige opleidingen en krachten. Hierbij zij het ons vergund tevens op te merken, dat de Nederlandse gemeenschap veel meer aan de kweekscholen ten koste legt, dan ooit uit de opbrengst van schoolgelden wordt vergoed. Nederland is gaarne bereid mensen op te leiden voor die beroepen, waarvoor geen opleiding op de Antillen mogelijk is, maar in dit geval lijkt de houding van Uw Edelachtbaar College op misbruik van de Statuutgedachte.

Wat de schoolkosten voor een opleiding per leerling op Curaçao betreft, deze bedragen thans inderdaad NA ƒ 1230,—. De totale bezetting van de aanvangsklassen der C-afdelingen bedroeg in het cursusjaar 1954—1955, 35 leerlingen. De opnamecapaciteit van deze klassen is echter ongeveer 75 leerlingen, hetgeen dus betekent, dat 40 leerlingen hadden kunnen worden opgenomen, zonder dat de totale kosten van het M.O. noemenswaardig zouden zijn gestegen. Als bursalen kosten deze leerlingen het Eilandgebied echter 40 x ƒ 1500,— = ƒ 60.000,—. Voor het cursusjaar 1955—1956 worden deze kosten, wegens terugkomst van enkele leerlingen 37 x ƒ 1500,— = 55.500,—. Voor de C-opleiding op Curaçao bestaat voor het cursusjaar 1955—1956 iets meer belangstelling, maar de 36 nieuw uit te zenden bursalen zouden zeker zonder noemenswaardige verhoging van de kosten door de C-afdelingen kunnen worden geabsorbeerd, hetgeen wederom een besparing zou betekenen van 36 x ƒ 1500,— = ƒ 54.000,—. Deze overbodige beurzengeschiedenis kost het Eilandgebied dus in twee jaren (40+37+36)×ƒ 1500,— = ƒ 169.500,—, dit alles nog afgezien van de reiskosten. Over de kosten in de komende jaren zullen wij maar niet spreken, evenmin als over het aandeel van de Nederlandse gemeenschap hierin.

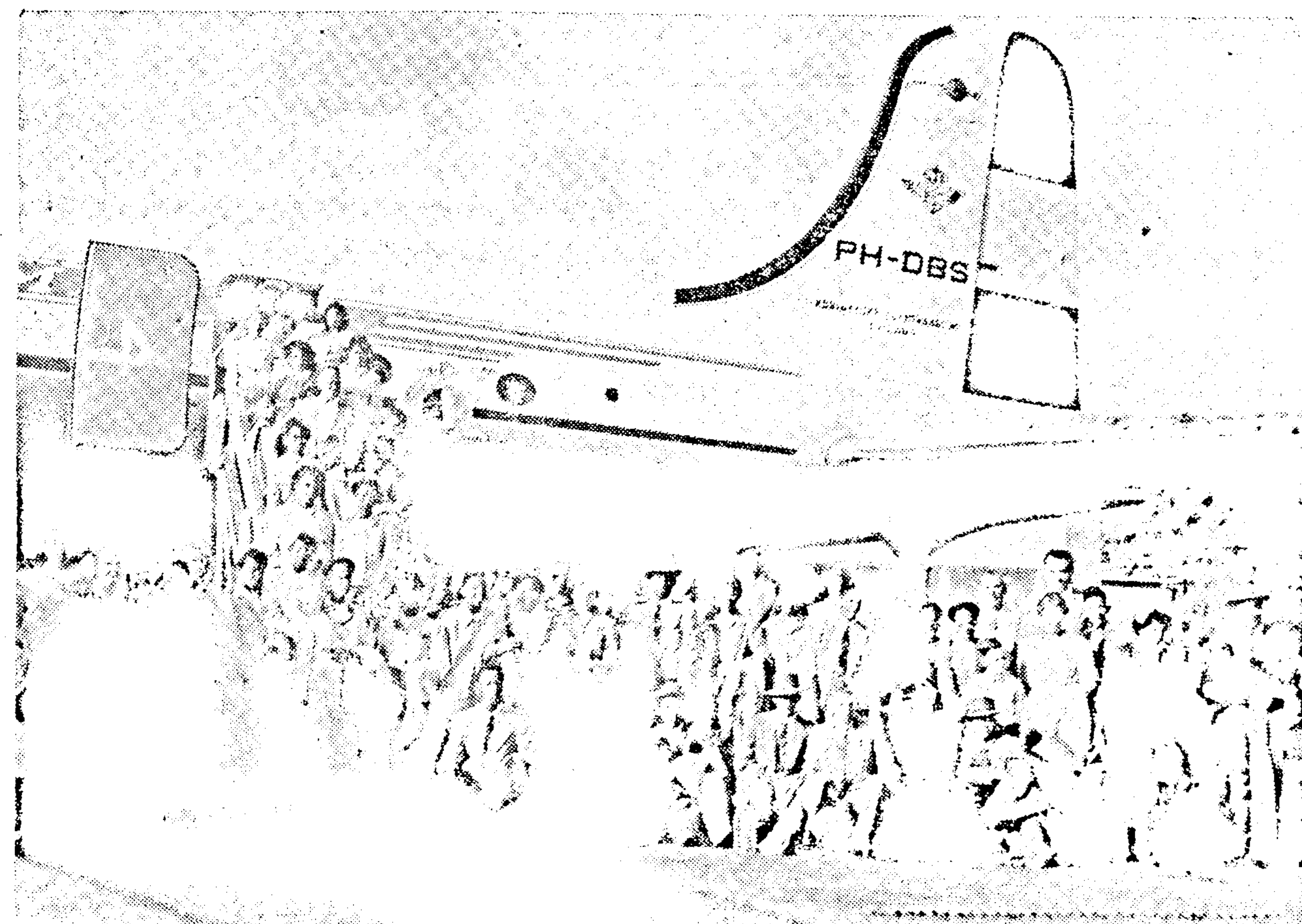
Wij zijn echter niet aangewezen om in het openbaar onze mening te kennen te geven over het beleid van een Bestuurscollege, en wij zullen ons verder beperken tot het kenbaar maken van onze mening ten aanzien van het antwoord, dat Uw Edelachtbaar College geeft op de vraag: „Waarom niet een poging gedaan om te voorzien in het actuele en toekomstige tekort aan Antilliaanse onderwijzers en onderwijzeressen door gebruik te maken van de bestaande Curaçaose onderwijzersopleidingen"?

De C-afdelingen van het Radulphuscollege en het Peter Stuyvesantcollege en de L.P.-afdeling van het R.K. Instituut Maria Immaculata hebben dit jaar voor de eerste keer 20 leerkrachten afgeleverd, opgeleid volgens een systeem, dat niet alleen volkomen gelijkwaardig met het Nederlandse is, maar zelfs aan de jonge onderwijzer een grotere dosis algemene ontwikkeling meegeeft. Het programma voor de moderne talen voor deze afdelingen is namelijk identiek met dat van de H.B.S.-B, terwijl de eisen voor het onderwijzersexamen op dit gebied in Nederland veel lager liggen. Bovendien is het onderwijs aan de genoemde scholen in de vakken zoals aardrijkskunde, geschiedenis, biologie en staatsinrichting georiënteerd op de speciale eisen, die aan een Antilliaanse onderwijzer moeten worden gesteld.

Wat bedoelt het Bestuurscollege met „de gebrekkige opleiding ter plaatse"? Slaat dit op de docenten? Aan de drie plaatselijke opleidingen wordt les gegeven door:

Fr. M. Andreas, leraar schrijven M.O.; N. H. Beckers, leraar lichamelijke oefeningen M.O.; W. de Boer, doctorandus wis- en natuurkunde; H. G. A. Bongers, leraar wiskunde K.V.; J. J. A. van Bergeyk, leraar tekenen, Nederlands M.O.A., schrijven M.O.; L. N. J. Bruens, doctorandus wis- en natuurkunde; J. W. Budde, leraar boekhouden M.O.; Th. J. van Delft, leraar tekenen M.O.; C. M. Edel van Twisk, leraar staatsinrichting en economie M.O.; Th. J. Fliervoet, logopaedist, leraar muziek en zang; Fr. M. Gualbert, leraar Spaans M.O.; Fr. M. Theoduul, leraar Nederlandse taal en letteren M.O.-B en Engels M.O.-A; C. Ch. Goslinga, doctorandus kunstgeschiedenis; M. Goudeket, doctor wis- en natuur-

(Vervolg naar pag. 6)

Eerste groep bursalen naar Nederland vertrokken

Hato. — Gisteren is met de KLM charterplane „Schiedam" een groep van 50 studenten naar Nederland vertrokken om aldaar op kosten van het land en eilandsgebied Curaçao te gaan studeren. Het overgrote deel van de bursalen is bestemd voor de onderwijzersopleiding. Aanwezig was op het vliegveld de gedeputeerde van Onderwijs E. J. Morkos die de bursalen persoonlijk uitgeleide deed en in het vliegtuig, vlak vóór het vertrek, de bursalen toesprak en hen wees op de verantwoordelijkheid die de bursalen op hun schouders hebben genomen.

Hij wenste hen een goede reis toe en het allerbeste in hun studie.

Uiteraard was er op het vliegveld een enorme drukte, meer dan 500 vrienden, bekenden en persoonlijke relaties waren aanwezig om de vertrekkenden en laatste vaarwel toe te roepen. En menig zakdoekje werd voor de ogen gehouden, toen de „Schiedam" naar het begin van de startbaan taxiede om zijn aanloop naar Holland te nemen.

Ook minister president E. Jonckheer teur van het Onderwijs, en het hoofd van de eilandelijke volksontwikkeling en opvoeding de heer G. Jansen waren mede aanwezig.

Later vertrok het normale lijnvliegtuig van de KLM naar Europa, waarin nog een vijftal bursalen was gezeten.

Ook minister president E. JoJnckheer was op het vliegveld aanwezig en wel om — naar men ons mededeelde — een familielid te kunnen afduwen.

Begroting 1956 in behandeling

Willemstad. — Naar wij vernemen zal de eilandsbegroting 1956 in concept door het Bestuurscollege worden behandeld. Het ligt in het voornemen om deze begroting ook vóór de in de wet gestelde termijn — zijnde 1 October — te doen behandelen.

★ ★ ★ Gevaarlijke wending

Een kleine maand nadat de Gouvernements bemiddelaar, de heer Cecil Delvalle, een verzoekschrift van 25 werknemers van de Mijnmaatschappij Curaçao ontving om te bemiddelen in een arbeidsgeschil tussen deze werknemers en de directie van genoemde maatschappij, zijn de onderhandelingen vastgelopen. Nadat vertegenwoordigers van de arbeiders van Nieuwpoort namens deze met de Gouvernements bemiddelaar besprekingen hadden gevoerd en wederzijds voorstellen waren gedaan, die goede perspectieven tot een vergelijk boden, lieten de afgevaardigden der arbeiders plotseling weten, dat zij niet verder wensten te onderhandelen wanneer men hen niet als vertegenwoordigers van de United Minors Union of Curaçao zou beschouwen.

En dat nog wel, nadat de directie 'n offerte had gedaan, welke neerkwam op een totale verhoging van ongeveer 21% van de huidige lonen en faciliteiten, hetgeen betekent een verhoging van f. 45.— per arbeider per maand ofwel f. 275.000.— meer op het totale loonbedrag der Maatschappij. Een voorstel, dat enig was in de arbeids-geschiedenis der Nederlandse Antillen.

Het is opvallend, dat de vertegenwoordigers der arbeiders, in plaats van deze offerte aan een grondige studie te onderwerpen, deze tot een zaak van ondergeschikt belang maakten en de erkenning van de United Minors Union of Curaçao plotseling als hoofdkwestie van geschil behandeld wilden zien.

Wij willen, zonder thans dieper op de aangelegenheid in te gaan, vaststellen dat het conflict bij de Mijnmaatschappij Curaçao door deze verrassende wending een zeer gevaarlijke zijde heeft gekregen.

Wanneer de werknemers naar het uiterste middel grijpen om hun eis tot erkenning van de Union ingewilligd te krijgen, betekent dit, dat het economische leven in de Nederlandse Antillen ernstig ontwricht wordt terwille van eisen, die noch door de regering, noch door de grote maatschappijen ingewilligd kunnen worden. Zolang immers het Antilliaanse vakbondsleven door buitenlandse interessen gericht wordt, kunnen de bonden niet in het waarachtig belang der Antilliaanse werknemers optreden, en kunnen zij dientengevolge niet op een officiële erkennning rekenen. Waar de arbeiders van Nieuwpoort dit loongeschil thans benutten om de erkenning van hun vakbond definitief af te dwingen, daar grijpen zij wel naar een zeer gevaarlijk middel [illegible] aspiraties (doch wellicht meer die van hun buitenlandse animators) bevredigd te krijgen. Op deze wijze worden de Antillen een speelbal van die internationale krachten, welke deze eilanden als een begeerlijk vacuum beschouwen en koste wat net kost binnen hun invloedsfeer willen trekken.

Na net onrustbarende nieuws, dat ons de laatste tijd uit de Lago-werkgemeenschap bereikt, is de ontwikkeling in Nieuwpoort er opnieuw een bewijs voor, dat men er blijkbaar niet voor terugdeinst de economie der Antillen op te offeren aan eisen, die in wezen niets met het belang der arbeiders te maken hebben. Het zal noodzakelijk zijn iedere nieuwe ontwikkeling in dit gevaarlijk proces nauwlettend te volgen.

Hier zien wij het apparaat dat de defecten in de kabel van „All America Cables" registreerde. Uit de vele knoppen en meters kan slechts een onderricht persoon wijs worden.

Feëriek verlicht nachtclub

Trotse Rino Marchena opent hernieuwd Chobolobo

Willemstad. — Een geheel vernieuwd Chobolobo heeft Zaterdagavond, na enkele weken gesloten te zijn geweest, haar poorten weer voor het publiek opengesteld. Chobolobo, dat nu onder de administratieve leiding van de bekende en in het buitenland graag geziene impressario Rino Marchena staat, heeft alle bezoekers van Zaterdag en Zondagavond ongetwijfeld verrast door de geheel nieuwe en aparte verlichting, de keurige bloembakken op de dansvloer, de opgeknapte en geschilderde tuinversieringen en de verbeterde geluidsinstallatie.

De heer Rino Marchena heeft er geen half werk van gemaakt. De laatste dagen is er op de Club Chobolobo hard geploeterd. Men zaagde, timmerde schilderde en schroefde totdat de club een nieuw en gedistingeerde aanblik gaf.

Er zijn langs de bruggetjes over de met water (en visjes) gevulde vijver kastjes aangebracht waarin een sterke lamp brandt die een prachtige gele glans werpt op de hoge wuivende palmbomen.

De verlichting, die voorheen bóven de tafeltjes hing, is verdwenen. In plaats daarvan zijn onder de op de dansvloer geplaatste bloembakken lampen aangebracht die geholpen door de lampen rondom de tuin het geheel in een stemmige sfeer brengen. De gelegenheid waar de band speelt, is ruimer geworden. Rino Marchena heeft dit overdekte podium met effen kleuren gordijnen bekleedt, geheel in de sfeer blijvend van de verlichting.

Er zijn nog vele plannen. Een "bowling" is er een van. Er zal in de koraal voor de Club verder een sodafountain worden ingericht waar personen, die niet uit de auto wensen te stappen, een koele dronk of een ijsje kunnen bestellen. Een speciaal serveerblad wordt dan aan het portier van de auto gehaakt. Het ligt voorts in de bedoeling om ook de koraal te verlichten.

De heer Rino Marchena heeft getoond dat hij van iets kleins iets groots kan maken. Iedere week, op Dinsdag, Donderdag, Zaterdag en Zondag, speelt het Conjunto Chobolobo waarmede het publiek gisteravond kennismaakte, terwijl tweemaal in de maand een van de locale topbands gecontractueerd zal worden. Een zeer belangrijk besluit, althans voor Chobolobo-bezoekers, is wel dat de prijzen allen verlaagd zijn. Normale prijzen worden gevraagd voor de vroeger zo dure drankjes.

De keuken is uitstekend, daar kunnen wij van meepraten. De Curacaose kok Gandi, die hier de scepter zwaait, weet heel goed hoe een saté of andere culinaire heerlijkheid klaar te maken naar ieders smaak.

Daarom zijn wij verheugd dat de directie van de Club Chobolobo het besluit, om een nieuwe administrateur voor de club te benoemen eindelijk heeft genomen. De heer Rino Marchena mogen wij intussen veel succes toewensen en wij hopen dat hij goede zaken zal maken in de feeëriek verlichte nachtclub, enig in zijn soort op de Antillen.

De heer Rino Marchena had het Zaterdagavond op Chobolobo zeer druk. Hij ontving de gasten in de lobby. Onze camera legde hem op de gevoelige plaat vast juist terwijl hij iets op een van de keurig gedekte tafels rangschikt.

Velen zijn dit weekend naar de heropende Club Chobolobo getogen waar de heer Rino Marchena nu de leiding heeft. En op de muziek van „Conjunto Cristal" en „Conjunto Chobolobo" was het heerlijk dansen.

Kabels vernieuwing op zee

„All America" heeft een moeilijk karwei verricht

(Van onze verslaggever)

Willemstad. — Zaterdagmiddag voer voor de laatste maal de kabelboot van de „All America Cables and Radio Inc.", de „All America" onze haven uit, nadat het schip hier voor bijna twee weken gelegen heeft om de onderzeese kabels van bovengenoemde maatschappij te herstellen. Reparaties werden verricht aan de kabels die lopen van Curaçao naar Venezuela en van Curaçao naar Sto. Domingo. In een kort onderhoud, dat wij met de kabel-ingenieur Mr. R. Bond hadden vertelde hij ons hoe moeilijk het is om hier buitengaats een kabel op te pikken.

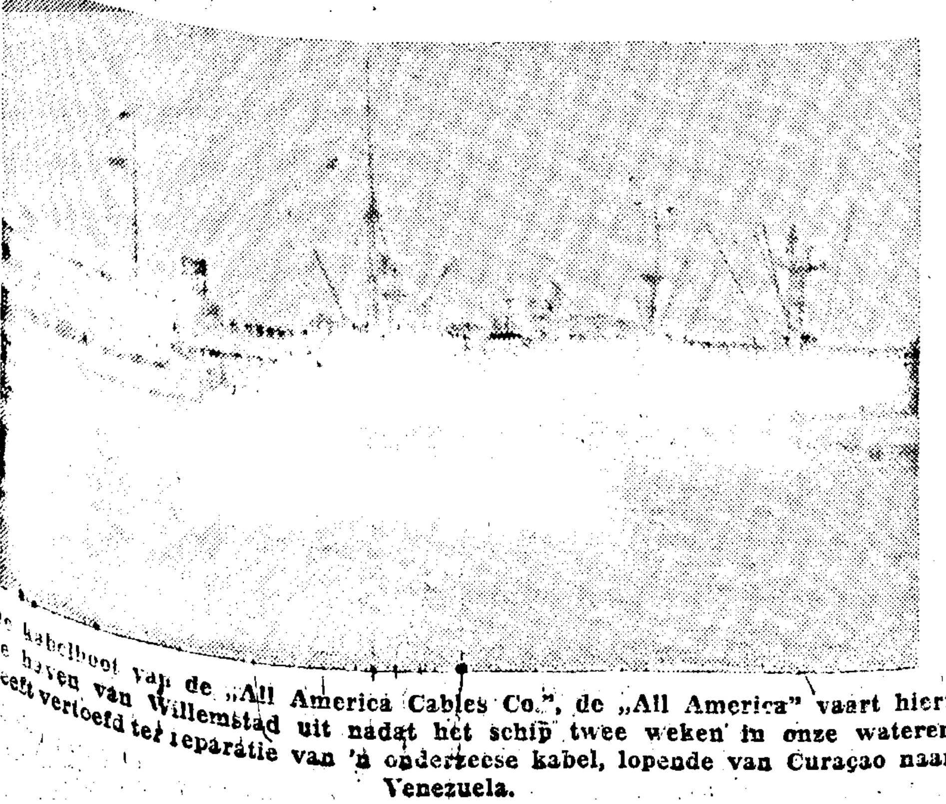
„Want", zo zeide Mr. Bond, „de kabels gaan naast het oude fort „Marietje" in zee en lopen vervolgens over een grote afstand naast elkaar. Alle calculaties van de kapitein om te bepalen waar hij zich bevindt, moeten zeer nauwkeurig zijn anders lopen we de kans de verkeerde kabel op te pikken. Als we dat doen dan zijn wij in een „real mess", maar Goddank is dit niet gebeurd.

Nadat wij de correcte kabel hadden opgevisd werd er een boei aan bevestigd. Het stuk van de boei naar de Curaçaose kust moest vernieuwd worden. Dit kan de „All America" niet doen want dan loopt hij gevaar op de kust te lopen.

Hiervoor hebben wij een lichter gehuurd en met behulp van een sleepbootje werd dit stukje gelegd. Eerst hebben wij verschillende dagen moeten wachten op kalm weer en een minder ruwe zee.

„Hebt U de andere kabelboot die hier binnen was dan niet gezien, de Marie Louise Mackay", zo vroeg de ingenieur. „Deze is speciaal hier naar toe gekomen opdat wij kabels van hem konden over nemen". De twee schepen gingen recht tegen over elkaar liggen en via de grote rollen in de boegen van de schepen gingen de kabels over van het ene schip naar het andere".

Onze verslaggever bevestigde dat hij de schepen gezien had en nam toen afscheid van Mr. R. Bond.

De kabelboot van de „All America Cables Co.", de „All America" vaart hiert de haven van Willemstad uit nadat het schip twee weken in onze wateren heeft vertoefd ter reparatie van 'n onderzeese kabel, lopende van Curaçao naar Venezuela.

De waarnemend gezaghebber

Willemstad. — De benoeming van een waarnemend gezaghebber voor Curaçao dreigt moeilijkheden op te baren. De aanwijzing der waarnemend gezaghebbers is een kwestie, welke de Regering regardeert. Voor Curaçao lag het in het voornemen om de pas benoemde gedeputeerde O.R.A. Beaujon als zodanig te benoemen, doch een en ander veroorzaakte veel deining, nademaal ook een candidatuur van Ciro D. Kroon, de gedeputeerde met het meeste aantal dienstjaren, niet geheel en al uitgesloten geacht mocht worden.

De beslissing is derhalve nog niet genomen, zodat officieel de ex-gedeputeerde C. Sprockel, nog steeds waarnemend gezaghebber is. Ter nadere adstructie zij voorts nog gemeld, dat niet beslist een gedeputeerde tot wnd gezaghebber behoeft benoemd te worden; het kan ook een persoon zijn, die niets met de Raad of het Bestuurscollege te maken heeft. Om continuiteit van zaken echter te bevorderen is het uiteraard gemakkelijker hiervoor een gedeputeerde te benoemen. Deze is immers uit hoofde van zijn functie op de hoogte van het dagelijks beleid.

Op Bonaire treedt als wnd. gezaghebber op mevr. Hellmund.

In Engeland werkt men op het ogenblik aan de ontwikkeling van een vliegtuig, waarvan de vleugels kunnen worden opgepompt. Het vliegtuig, genaamd "De vliegende matras", zal voor en beproefd voor militaire doeleinden. De katoenen vleugel kan in tien minuten worden volgepompt. Het toestel wordt aangedreven door een drukschroef van 65 h.p. en kan een snelheid bereiden van 160 kilometer per uur.

Verkade's export manager op Curaçao

Willemstad. — Op Curaçao is gearriveerd de heer F. W. Drijver, export manager van de Verkade's koekfabrieken. Hij heeft zo juist Suriname bezocht en zal deze week nog naar Aruba doorreizen. Zijn bezoek draagt een zakelijk karakter.

CURACAOS NIEUWS

VOOR CURACAOS NIEUWS ZIE OOK PAG. 4 en 6.

Recht tot het hart

Twee interessante exposities

Hedenavond worden „Zo is Nederland" en „Koninklijk Huisarchief" geopend

Willemstad. — De tentoonstellingen „Zo is Nederland" en „Het Koninklijk Huisarchief" wordt nu definitief op Maandagavond, 22 Augustus half negen door de Gouverneur geopend.

Typische Nederlandse muziek als begeleiding

Beide tentoonstellingen zullen t/m 4 September geopend zijn.

De openingsuren zijn: dagelijks van 10-12 uur 's morgens, 15-19 uur 's middags, 20-22 uur 's avonds, 's Zondags: 10-12 uur 's morgens, 16-22 uur 's avonds.

Tijdens de gehele tentoonstellingsperiode zullen de expositiezalen door typisch Nederlandse muziek worden opgevrolijkt.

Naast vrolijke liedjes als o.a. van de „Jonge Flierefluiters" en „De Drie Marketentsters" zal er echter ook ernstige muziek worden gebracht van o.a. het koor „De Maastrechter Staar", dat negro-spirituals zingt en van 4 carillons, genaamd: „De Bronzen Stemmen uit de Lage Landen".

Filmstrips

Door een roterende filmstripprojector zullen tijdens de exposities filmstrips worden vertoond, die eveneens een beeld geven van het leven in Nederland.

FOTO'S VAN...

De bezoekers van de exposities „Zo is Nederland" en „Het Koninklijk Huisarchief" zullen in de gelegenheid worden gesteld foto's te kopen van het Koninklijk Gezin. De opbrengst hiervan komt ten bate van liefdadige instellingen.

Tevens zal men een boekje kunnen kopen, tegen een gering bedrag, dat een beeld geeft van het leven in Nederland op velerlei gebied.

BELANGSTELLING...

Teneinde de organisatie van de tentoonstelling in Suriname vlot te doen verlopen, werd door de Surinaamse Regering naar Curaçao gezonden de Heer Loning, tekenleraar te Paramaribo, die zich momenteel alhier oriënteert wat de opstelling en inrichting der tentoonstellingen betreft.

De Heer Loning was indertijd ook belast met het verzorgen van de Suriname-tentoonstelling, die in de Antillen werd vertoond.

Italiaans dagblad over Curacao

Willemstad. — „Un pezzo di Olanda nel ver de Mar dei Caraibi", zo luidt de grote kop boven het artikel over Curaçao, dat onlangs verscheen in het Italiaanse dagblad „Il Mare", hetwelk te Rapallo, Italië, wordt uitgegeven. De correspondent Libero Beltramini wijd in dit artikel veel aandacht aan het mooie Curaçao.

Het vier-koloms artikel betekent een prachtige propaganda voor ons eiland. In Italië heeft dit artikel zeker zijn waarde, want hoevele schepen vanuit dat land doen onze haven niet aan, meestal met vele passagiers.

In de nacht van Zaterdag op Zondag reed bovenstaande personen-auto, merk Chrysler 1955, tegen een muur in de Belvederestraat tegenover het Sint Thomas-college. Naar ooggetuigen wisten te vertellen, verkeerde de bestuurder in beschonken toestand Van de 3 à 4 personen, die zich in de auto bevonden, brak een dame haar vinger. Op de foto kan men duidelijk de materiële schade waarnemen.

VREEMDELINGENVERKEER IN NEDERLAND

Willemstad. — De Algemene Nederlandse Vereniging voor Vreemdelingenverkeer meldt een toeneming van 28% in het toeristenverkeer in 1954 vergeleken met 1953. Dit is de grootste toeneming van alle andere Europese landen.

In 1938, het laatste normale vooroorlogse jaar, rapporteerden de hotels in Nederland 780.000 logeernachten van vreemdelingen. Dit cijfer bedroeg in 1954 ruim 2 millioen.

Curaçaose hotels noteerden in 1954 51.179 logeernachten van buitenlandse bezoekers en er is alle reden om aan te nemen, dat met de opening van hotel "El Curaçao" woornoemd aantal verdubbeld zal worden.

Het verkeer

Willemstad. — De verkeersafdeling behandelde gisteren 4 lichte en twee zware aanrijdingen. In de nacht van Zaterdag op Zondag reed in de Belvedèrestraat omstreeks half twee een personenauto bestuurd door M. tegen een telefoonpaal aan. Hierna botste hij tegen de muur van perceel nummer 13 aan alwaar de auto tot stilstand kwam. Bij aankomst van de V.A. was de bestuurder niet aanwezig, maar werd later onder invloed aangetroffen. De materiële schade is vrij groot.

Quisqueya en Bolivar winnen ieder een wedstrijd

Willemstad. — De tweede doubleheader in het kader van de playoffs tussen de laatste twee in de AA klasse en de eerste twee in de A-klasse werd gisteren gespeeld tussen Quisqueya en Bolivar. De Dominicanen hadden al de vorige Zondag twee van Chicago gewonnen en konden door weer tweemaal te winnen hun plaats in de AA-klasse verzekeren. Maar de jongens van Bolivar willen ook graag in de AA-klasse spelen en bezorgden de Quisqueyanen een 7-5 nederlaag in de eerste wedstrijd.

De Quisqueyanen namen een 5-0 voorsprong door tweemaal in de eerste inning te scoren en driemaal in de derde inning. Maar daar bleef het ook bij. Sonny Martina de Bolivar pitcher hield de Dominicanen goed in toom, terwijl zijn makkers geleidelijk de achterstand inhaalden. Twee homeruns van Miguel Lugo en Louis Kohinor bezorgden Bolivar de verdiende 7-5 overwinning in de eerste wedstrijd. De beste slagmannen in deze wedstrijd waren Mona Cornelia van Quisqueya met 3 honkslagen in vier slagbeurten en Miguel Lugo van Bolivar die een homerun sloeg en nog een twee-honkslag. De winnende pitcher was Sonny Martina terwijl Galan Wilson voor de Quisqueyanen verloor.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	R	H	E
Quisqueya	2	0	3	0	0	0	0			5	9	2
Bolivar	0	0	0	2	3	2	x			7	7	1

Pancho Martinez begon in de tweede wedstrijd als pitcher voor Bolivar en stond in de eerste inning al 5 runs aan de Quisqueyanen.

Echter een kapitale fout door de middenvelder Freddy Isenia begaan door een door Richard Trinidad geslagen bal te missen, bezorgde de Quisqueyanen drie van de eerste 5 runs in de eerste inning. Pedro Schotborgh sloeg in de tweede inning weer drie runs binnen met een geweldige homerun. Bolivar wist deze achterstand niet in te halen en de wedstrijd eindigde in een 8-6 overwinning voor de Dominicanen.

De winnende pitcher was Galan Wilson die in de eerste wedstrijd de verliezende pitcher was voor de Dominicanen. Manager Pancho Martinez verloor voor Bolivar.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	R	H	E
Bolivar	0	1	2	1	2	0	0	0	x	6	13	1
Quisqueyo	5	3	0	0	0	0	0	0	x	8	9	7

Estudiantes verslaat Vesta van Sta Maria

Willemstad. — Terwijl de grote broers bezig zijn onze kleuren te Honduras te verdedigen, werd de locale competitie onder de kleinen der A-klasse weer voortgezet. De strijd ging Zondagmiddag tussen Vesta van Santa Maria en Estudiantes van Mundo Nobo. Estudiantes had geen enkele wedstrijd gewonnen en bezette de voorlaatste plaats in de A-klasse competitie.

Vesta echter had al twee winstpunten binnen daar zij eerder in de competitie met 2-0 van Veendam gewonnen hadden. Het werd een aardige strijd met Estudiantes licht in het overwicht gedurende de eerste helft dat zij tegen de wind in speelden. Zij drukten dit overwicht al in de 3ste minuut uit met een schitterend doelpunt van Eddyson waarbij keeper Chebu Pinedo geen schijn van kans had. Tien minuten later werd het 2-0, en deze twee doelpunten waren, naar het later zou blijken, voldoende voor Estudiantes om de strijd te winnen. Vesta wist in de tweede helft tegen de wind in de 2-0 achterstand niet in te halen, ofschoon het telkens enige gevaarlijke aanvallen opbouwde. Bij het laatste fluitje van scheidsrechter Visser stonden de jongens van Patricio nog steeds met 2-0 voor en hadden zij hun eerste en tweede competitie punt binnen.

„Holiday in Europe"

Willemstad. — De K.L.M. hier ter stede zond ons hedenochtend een keurige folder waarin foto's en gegevens verwerkt zijn van vele plaatsen in Europa. Dit foldertje beoogt voorlichting te geven omtrent de landen en plaatsen waar de K.L.M. haar glanzende vogels heen laat vliegen. Ook het Multi-stopover-plan wordt genoemd.

RECHTBANKVERSLAG

In verband met een grote hoeveelheid copy waren wij genoodzaakt het pleidooi van mr dr Visser inzake de meineedzaak tegen de verd. N. en v.B. aan te houden tot morgen.

Nablo-zwembad spoedig open

Willemstad. — Naar wij van bevoegde zijde vernemen, hoopt de NABLO het Rifzwembad spoedig weer te openen. Men is doende een noodpijpleiding naar zee te maken. Dit is een pijpleiding van ongeveer 150 meter. Men hoopt nu maar, dat de pomp, welke gebruikt wordt, sterk genoeg zal zijn om het zwembad pompt. Men heeft als streefdatum as. Zaterdag genomen, echter is het niet zeker, dat men klaar komt.

Vrouwen op excursie

Rondrit langs de CPIM fabriekscomplexen

Emmastad. — Zondag bezochten de echtgenoten van een groot aantal werknemers in dienst van de CPIM, het grote CPIM-concern, waar duizenden dagelijks gaan en komen. Wij kunnen gerust zeggen, dat zij de welvaartsbron van Curaçao, waar het zwarte goud geraffineerd wordt, dat aan duizenden hier en over zee een middel van bestaan biedt bezochten. In twee groepen van 80 dames ging het in excursie van Suffisantdorp, over Rio Canario, en Negro Pont naar het Droogdok.

Zij nemen goede indruk mee

Toen ging het langs de pieren en langs de Dubssen, Trumbles, Alkylatie, P. D. Units, Smeerolie fabriek, Spindle Extractie Plant, Zwavelzuurfabriek, Cont Doctor Treaters Plant en werd het enorme Werkplaats complex bezocht, Malibaan, Laboratorium enz; Via een geluidsapparaat in de bus, werd door de gidsen t.w. de heren L. Casper, die met de algehele leiding van deze excursie belast was en de heer I. Vos, het een en ander uitgelegd over de verschillende plants. Uiteraard gaf de heer Casper uitleg over de „veiligheidsmaatregelen" op de fabriek, waaraan een ieder zich heeft te houden.

De terugreis ging over de zelfde route. De dames werden in de algemene feestzaal onthaald op een gebakje en koele dronk. Bij het gezelschap voegden zich nog de heren C.T.A.M. Leo en H.M. van Delden van de Dorpsstaf.

Reacties

De reacties van de dames waren verrassend. Een dame uit het gezelschap vond dat de fabriek zo groot was, dat iemand er gemakkelijk in kan verdwalen. Een ander heeft de opmerking gemaakt, dat alles er zo zindelijk uitziet. Zij had — eerlijk gezegd — een rommelig geheel verwacht.

Dan was er een dame, excursie ganger uit Suriname, die blij was, dat zij in de gelegenheid werd gesteld om de fabriek te zien.

Wanneer ik in Suriname terug ben, zal ik veel kunnen vertellen.

Maar hoofdzaak is, dat de echtgenoten een goede indruk hebben meegenomen van dit enorm bedrijf en dat zij middels deze excursie een inzicht hebben kunnen krijgen van het belangrijke werk dat de mannen in de fabriek verrichten. Niet alleen voor het gezin, dus het dagelijks brood, maar ook voor de economie van ons eiland.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

De kwestie der vakbonden

(Buiten verantwoordelijkheid der Red.)

Het is niet voor het eerst, dat Public Relations dept. van Lago de Antillen in rep en roer brengt. In verband met de plannen tot het stichten van een vakbond wordt door Lago een rookgordijn gelegd van dreigementen, dat de toestand slechts verder kan vertroebelen.

Toch vraag ik mij af, of de zaak, ontdaan van alle propaganda, dreigementen en andere franje zo bijzonder ingewikkeld is. Persoonlijk geloof ik, dat in een Christelijke Rechtsstaat elke moeilijkheid kan worden opgelost, mits men zich op de wet baseert werkelijk van goede wil is en rustig blijft.

Eén ding staat vast. Aan het onvreemdbaar recht op vrijheid van vereniging mag en kan niet worden getornd. Daarbij moet men dan aanvaarden, dat degenen, die zich wensen te verenigen, ook het recht hebben fouten te maken. Fouten, waarvan de consequenties voor hun rekening dienen te komen.

Het is evenzeer waar, dat de oliebedrijven op de Antillen een zeer bijzondere plaats innemen en dat moeilijkheden daar een terugslag hebben op de gehele gemeenschap. Daarom dient die gemeenschap, met erkenning van de persoonlijke rechten, als vastgelegd in onze Grondwet, tevens zichzelf te beschermen, opdat zij niet de dupe wordt van de capriolen en fouten van een groep, welke tot eigen gemeenschap behoort.

Die bescherming dient in een rechtsstaat op recht te berusten, dan kan men nimmer in een impasse geraken. Het doen wedervaren van recht aan eenieder komt mij zeer eenvoudig voor. Alles wat de regering dient te doen is voor te schrijven, dat ieder arbeidsgeschil in de grote bedrijven wordt voorgelegd aan een daartoe in te stellen scheidsgerecht, waarvan de uitspraken bindend dienen te zijn.

Dat scheidsgerecht kan aan werknemer en werkgever bij voorbaat garanderen dat recht gedaan zal worden, zonder dat dit de belangen van welke groep ook schaadt. Het recht immers kan nimmer schaden.

Indien het slechts ook verplicht wordt alle arbeidsgeschillen voor te leggen aan een dergelijk scheidsgerecht, dat vanzelfsprekend geheel boven de partijen en absoluut onafhankelijk dient te zijn, dan kan men de arbeiders rustig hun gang laten gaan, dan is er geen enkele bezwaar tegen een vakbond. Ja zelfs kan men dan het bestaan van een vakbond toejuichen, omdat dan bond door de eendracht van de leden over voldoende fondsen zal beschikken, net als de werkgevers om zich door de allerbeste juristen te laten vertegenwoordigen voor het Scheidsgerecht.

Voor het instellen van een dergelijk Gerecht, dat zich baseert op rechtvaardige wetten en bestaande arbeidsovereenkomsten kan niemand, arbeider, noch werkgever bezwaar hebben, omdat immers een ieder slechts wenst recht te verkrijgen. Arbeider noch werkgever zullen eisen, dat hun wensen tegen alle recht wordt doorgedreven. Zij zullen slechts eisen, dat het recht gehandhaafd blijft, hetgeen door een onafhankelijk scheidsgerecht kan worden gegarandeerd.

Gaarne wil ik hier vastleggen, dat dit idee van een scheidsgerecht niet van mij afkomstig is, maar dat het in tal van moderne, beschaafde landen is gegroeid en ontstaan uit een behoefte. De moderne maatschappij verdraagt niet zonder schade de grote schokken en arbeidsconflicten, die de vorige eeuw vooral kenmerkten. De moderne rechtstaat erkent bij voorbaat de rechten van een ieder, zolang die gebaseerd zijn op de bestaande wetten.

In Amerika, in Europa, overal kent men deze scheidsgerechten en op de Antillen werd hierover reeds jaren geleden tot op het hoogste niveau gesproken. Het is te hopen, dat men thans het besluit wil nemen om voor eens en voor altijd een eind te maken aan de stormen, die thans keer op keer ons eiland beuken en de toch al smalle welvaartsbasis verder doen afbrokkelen. Een scheidsgerecht, dat zich baseert op eigen wetten, neemt de wind uit de zeilen van mensen, die spelen met dreigementen door het noemen van vreemde mogendheden en vreemde instanties.

G. Schagen

(Naschrift. — Het idee van de instelling van Raden voor de verschillende bedrijven, waarvan vertegenwoordigers van werkgevers, werknemers en gouvernement deel uitmaken, en wier uitspraken bindend zijn, is inderdaad niet nieuw, doch komt tegenwoordig uiteraard weer bij velen op. Te meer omdat de vakbond op de Antillen grote kinder ondervindt van het feit, dat de arbeiders er te veel rouleren, alsmede van de omstandigheid, dat iedere organisatie van werknemers op onze eilanden doorlopend een speelbal der politieke partijen dreigt te worden.)

Quo vadis????

Willemstad. — Door het 13-jarig meisje T. werd telefonisch assistentie gevraagd omdat haar vader haar de deur had uit gezet. Bij aankomst vertelde haar moeder, dat dit niet het geval was, maar dat het meisje erg brutaal was. Pa had haar verboden om naar buiten te gaan en ze had hem hierop een paar klappen in het gezicht toegediend.

Stoeipartij-steekpartij

Willemstad. — Op Ma Luisa had op Zondag een steekpartij plaats. Aldaar stoeide twee neven M. met elkaar. De stoeipartij eindigde helaas in een vechtpartij waarbij C.M. door een zakmes in de rechterborst werd getroffen. C.M. werd naar het hospitaal vervoerd en de andere M. ingesloten.

Hotels ondergaan Amerikaanse invloed

Willemstad. — Amerika is de grootste leverancier van toeristen. In de zomer trekken tienduizenden naar Europa en vullen vliegtuigen en grote oceanstomers, terwijl in de wintermaanden de grote stroom gericht is naar warmere streken, zoals de Caribbean.

Alhoewel de Amerikaan gaarne vreemde landen ziet en vreemde kost proeft, voelt hij zich toch het beste thuis in een soort logement waaraan hij in de Verenigde Staten gewend is. Hij stelt er prijs op, dat de indeling van zijn hotel zodanig is, dat hij weinig behoeft te lopen naar lobby, restaurant of bar; dat hij snelle service krijgt; dat zijn dry martini als thuis gemixt wordt en dat zijn "fried chicken" of zijn "steak" op Amerikaanse manier is bereid. Hij zal wel een teugje van een vreemde drank willen nemen of een specialiteit van het land willen proeven, maar de dingen van thuis moeten toch de hoofdschotel vormen.

De meeste Europese landen die gaarne hun toeristenverkeer willen vermeerderen, inviteren dan ook Amerikaanse hotelchains om dergelijke etablissementen voor hen te ontwerpen en te tekenen, met het gevolg, dat een grote stroom Amerikaanse sightsee'ers aangetrokken wordt.

De Hilton Chain heeft o.a. te Madrid het Castellana Hilton met 300 kamers geopend, terwijl onlangs in Turkije het Istanbul Hilton met veel fanfare de deuren openzette.

In 1956 zullen het Acapulco Hilton in Mexico en het Habana Hilton in Cuba worden geopend, terwijl voor 1957 het Nile Hilton te Cairo, Egypte, op het programma staat.

De Intercontinental Hotels Corporation, die in het Westelijk Halfrond reeds 8 hotels beheert en 4 vertegenwoordigt, is thans behalve met het ontwerp van ons "El Curaçao", ook bezig met plannen voor nieuwe hotels op Haiti, te Parijs, Rome en Londen.

Het ziet er naar uit, dat Amerikaanse hotels de nationale bedrijven op de achtergrond zullen drukken, evenals de Ford auto indertijd paard en wagen heeft verdrongen. Er zal echter ongetwijfeld ook een tijd aanbreken dat het nationale product van gelijke kwaliteit zal worden, zoals b.v. de Europese auto t.o.v. het Amerikaanse product is geworden, aldus deelt men ons mede.

Journaal van de Mobiele Brigade

Willemstad. — De Mobiele Brigade en Straatdienst maakten gedurende het weekend 21 P.V.'s op en verleenden 38 maal assistentie. Een van deze assistenties betrof een dronken zoon die alles in de ouderlijke woning kort en klein sloeg. Daar dit de tweede keer is, werd hij in de cel (ter ontnuchtering) ingesloten.

K.Z.P. rapport

Willemstad. — De Kinder- & Zedenpolitie hield gisteren een zekere J. aan die er van wordt verdacht ontuchtige handelingen te hebben gepleegd met een minderjarige. J. is ingesloten.

Nash	1949	f. 550.—
Citroën	1950	f. 500.—
Fargo truck	1950	f. 500.—
Hillman	1950	f. 750.—
Mercury	1948	f. 800.—
Chevrolet	1948	f. 900.—
Plymouth	1948	f. 1000.—
Chrysler	1948	f. 1000.—
Oldsmobile	1950	f. 1750.—
Humbler Hawk	1953	f. 1900.—
Chrysler	1953	f. 3500.—

Oost-Duits schoolonderwijs wordt op communistische leest geschoeid

Studenten krijgen militaire lessen

Otto Grotewohl

(Van een bijzondere correspondent)

BERLIJN

Het centraal comité der Oost-Duitse communistische partij heeft in geheime zitting besloten per 1 September aanstaande het in de Sovjet-Unie in zwang zijnde onderwijsstelsel in te voeren. Dit betekent een belangrijke stap in de richting van een verdere bolsjewisering in het gebied tussen Elbe en Oder en een openlijke uitdaging der kerkelijke overheid. Deze heeft namelijk op 15 December van het vorig jaar de Oost-Duitse regering een memorandum doen toekomen, waarin zij tegen de ontwikkeling op het gebied van het onderwijs ten scherpste protesteert. In dit memorandum verklaarde zij onder andere, dat het schoolwezen steeds meer onder politieke invloed van Staatswege en de dwang van een materialistische levensbeschouwing geraakt en dat het opleiden van leerkrachten op grondslag van het marxisme tot atheïsme leidt. Zij vestigde er tevens de aandacht op, dat het verbod van overheidswege om christelijke scholen op te richten in strijd is met de bepalingen van de grondwet.

Het overnemen van het Sovjetstelsel op onderwijsgebied betekent op de eerste plaats, dat de paedagogische methodes der Sovjet-Unie op alle Oostduitse scholen verplicht worden. Het godsdienstonderricht wordt volkomen uit de schoollokalen verdrongen. Hiermede is het nu reeds zeer treurig gesteld, maar er bestaat in zekere zin nog de mogelijkheid godsdienstonderwijs te geven buiten de normale lesuren aan kinderen, die zich hiervoor hebben aangemeld. Per 1 September is ook dit uitgesloten. Verder wil men het stelsel invoeren, dat fabrieken peet van een reeks scholen worden. Dit wil zeggen, dat de onderwijzers in dergelijke fabrieken voordrachten over hun leermethodes houden en de communistische partij-organisatie, die in elke fabriek bestaat, in de in aanmerking komende scholen de doelstellingen der partij komt toelichten. Dit beperkt de toch reeds geringe vrijheid der leerkrachten nog meer. Zij hadden reeds een vertegenwoordiger van de communistische jeugdbeweging naast zich zitten. Nu komen ook nog actieve partijleden uit de fabrieken. In de instructies van het centraal comité staat uitdrukkelijk vermeld, dat dit „in de strijd geharde" kameraden moeten zijn.

Ook de geest van het onderwijs moet anders worden. Woordelijk wordt dit aldus geformuleerd: „Wij versterken onze republiek en bereiden er ons op voor ze in geval van nood met de wapens in de hand te verdedigen. De school moet daarom aan de vaderlandlievende opvoeding meer aandacht schenken. De leerlingen moeten hun vaderland nog heftiger en volkomen bewust liefhebben, de vijanden van het vaderland moeten zij echter kennen en haten." Het aankweken van haatgevoelens is eigenlijk wel niet goed te rijmen met de zo dikwijls verkondigde beginselen van de vreedzame coëxistentie: maar de ervaring heeft geleerd, dat de communisten op dit punt tot sterke staaltjes in staat zijn. Het Kremlin heeft nog nooit zoveel over vrede gesproken als nu, maar er zijn ook nog nooit zoveel transporten zware wapens uit de Sovjet-Unie in Oost-Duitsland aangekomen als de laatste twee maanden. Dit behoort echter tot een ander kapittel.

Op de universiteiten en hogescholen heerst nu reeds wekenlang onder de studenten grote beroering vanwege het feit, dat de Oost-Duitse regering het besluit heeft genomen het recht tot studeren practisch aan de verplichting tot dienst in het leger te koppelen. Wie hoger studies wil maken, moet zich verplichten na afloop der studies als officier twee jaar in het leger te dienen. Op de universiteit van Greifswald heeft dit reeds tot een staking geleid, maar het hardhandig ingrijpen der geheime politie heeft dit verzet spoedig in de kiem gesmoord. Het smeult overal, doch niemand waagt het openlijk voor zijn standpunt uit te komen. De gearresteerde studenten van de universiteit in Greifswald zijn natuurlijk een waarschuwing.

De overheid is nu begonnen met aan alle instellingen van hoger onderwijs groepen van honderd man te vormen, die door afgezwaaide manschappen van het Oost-Duitse leger paramilitair worden opgeleid. Allen wordt het schieten met karabijnen, machinepistolen en machinegeweren bijgebracht benevens alles wat een infanterist in ieder geval moet weten. Daarnaast worden nog speciale cursussen gehouden. Hier wordt een vooropleiding gegeven voor scherpschutter, vliegenier, parachutist, motorordonnance, telegrafist en verkenner. Oorspronkelijk had men ook nog het plan cavaleristen aan de instellingen van hoger onderwijs op te leiden, maar dit plan heeft men opgegeven. De practijk is nu zo, dat de studenten hun basisopleiding op militair gebied reeds op school krijgen, zodat zij later des te sneller tot officieren kunnen worden klaar gestoomd.

Meer aandacht gevraagd voor een „vaderlandlievende opvoeding"

Het leger heeft veel officieren nodig, want volgens de verklaringen van premier Grotewohl op 20 Mei jongstleden wil men in korte tijd een goed geoefend en uitstekend uitgerust kaderleger op de been brengen. In Warschau is het besluit genomen, dat Oost-Duitsland aan het verenigd opperbevel van de Oost-Europese Nato speciale eenheden ter beschikking zal stellen, zo spoedig deze gevormd zijn. Dit verklaart de haast en de toenemende druk, die op de scholen maar ook in de fabrieken, wordt uitgeoefend om soldaten voor het leger te winnen. Eén concessie heeft men aan de openbare mening echter toch moeten doen. De overheid is op het besluit ook meisjes tot artilleristen, granaatwerpsters en valschermspringsters op te leiden teruggekomen. Ze mogen hier niet meer meedoen. Wel leren ze allemaal schieten, maar wie verder nog militaire aspiraties heeft, moet zich maar tot radiotelegrafiste laten opleiden. Als revanche maakt de regering nu veel reclame met een „moeder", die haar vier zoons overtuigd heeft in het leger dienst te nemen en die nu zelf ook besloten heeft „de verworvenheden der arbeiders met de wapens in de hand" te verdedigen, zoals dit zo schoon in communistisch jargon heet. Men zou kunnen lachen, ware het in feite niet zo diep treurig. In ieder geval, Oost-Duitsland marcheert, zij het dan ook nog slechts op beperkte wijze en met wapens, die niet tot de hypermodernste behoren. Dit kan echter spoedig veranderen.

Tito of Rakosi ?

[illegible] toenadering tot Joegoslavië zou wel eens grote consequenties [illegible] hebben voor Hongarije en Tsjechoslowakije.

[illegible] het bezoek van de Russische machthebbers aan Belgrado in Mei is [illegible] breuk tussen Tito en het Kremlin [illegible] in 1948 onder het regime van Stalin was ontstaan. De Joegoslavische president heeft de laatste maanden [illegible] zijn bewondering geuit voor de politiek van de huidige leiders van de Sovjet-Unie, en hij [illegible] uitgesproken [illegible] „normalisering" van de betrekkingen tussen Moskou en Belgrado.

[illegible] de regeringen van de Cominform[illegible], Hongarije en Tsjechoslowakije, staat Tito echter nog niet op [illegible] voet. Kroesjtsjev en Boelganin [illegible] acceptabel, omdat deze [illegible] volledig teruggekomen. In [illegible] Praag heeft men echter [illegible] Tito, nog altijd niet begrepen [illegible] Stalinistische tijdperk voorgoed voorbij is.

Toen Khroesjtsjev twee maanden geleden het vliegveld van Belgrado [illegible], verklaarde hij onmiddellijk [illegible] tegen Tito van 1948 aan [illegible] geweest. Zo schoof [illegible] verantwoording [illegible] beledigingen die [illegible] Russische regering [illegible] aangedaan. Maar de [illegible] machthebbers in Hongarije en Tsjechoslowakije kunnen [illegible] distanciëren [illegible] conflicten die er tussen Joegoslavië en andere communistische [illegible] bestaan.

Dit geldt vooral voor de man die [illegible] het ogenblik in Boedapest voor [illegible] zeggen heeft: Matyas Rakosi. Rakosi is immers nauw betrokken geweest [illegible] proces-Rajk, dat in September [illegible] Rajk werd toen [illegible] „Titoïsme", [illegible] Joegoslavische regering. [illegible] Tsjechoslowaakse [illegible]

[illegible] alternatief wordt: Tito of Rakosi. [illegible] ongetwijfeld de [illegible] Kremlin [illegible] Oostenrijkse [illegible]

Wanordelijkheden tijdens verkiezingsstrijd in Saarland

Saarbruecken. — De wanordelijkheden bij de verkiezingscampagne in het Saarland nemen zulke verontrustende vormen aan, dat de internationale commissie voor het Saargebied heeft ingegrepen. Tweemaal in 24 uur moest de politie chargeren op pro-Duitse betogers, die trachtten met geweld een vergadering te verstoren, waarop de Saarlandse premier, Hoffmann, het woord voerde.

De voorzitter der commissie, de Belg De Housse, die door de demonstranten werd uitgejouwd, heeft voor vandaag alle leiders der politieke partijen, onder wie Hoffmann zelf, bij zich ontboden om hen te manen de verkiezingsstrijd binnen de perken te houden en hen voor de rest van de campagne beterschap te laten beloven.

Bij de verkiezingen op 23 October, waarvoor thans de campagne is ingezet, moeten de 650.000 kiezers beslissen, of zij de „Europeanisering" van de Saar aanvaarden of dat zij het het spel van dit kleine doch rijke kolen- en staalcentrum, doch komt ook de toekomst van West-Europa in de waagschaal. Door voormalige Nazi-elementen wordt fel tegen het Statuut geageerd.

accoord, dat een jaar geleden werd gesloten tussen Adenauer en Mendès-France, verwerpen. Als zij het verwerpen, staat niet alleen de toekomst op

Athene. — De gemeenteraad van Athene heeft besloten het Overwinningsplein en de Churchillweg de namen te hergeven, die voor de oorlog golden, zulks als protest tegen de Britse houding inzake Cyprus.

De verdwenen ring

Vriezenveen. — Een naald in een hooiberg zoeken, we duiden daarmee het onmogelijke aan. Maar ga nu eens een verloren ring uit een vier meter diep kanaal opduiken? Mijnheer Korthof was echter zo onverstandig geweest zijn ring bij het zwemmen in het Overijssels kanaal te verliezen. Een aantal andere zwemmers vroegen hem: waar gebeurde het zowat? De verliezer wees vaag een plek aan, waar het gebeurd kon zijn. En na enige tijd duiken gelukte het werkelijk aan een van de diep-duikers de ring weer naar boven te brengen.

In Warschau neemt momenteel jeugd uit vrijwel alle landen der wereld deel aan het Internationale Wereld Jeugdfestival. In het reusachtige stadion van de Poolse Hoofdstad vormen een groep gymnasiasten een enorme „levende" 1955

Gedragsreglement voor Amerik. krijgsgevangenen

Washington. — President Eisenhower heeft formeel een gedragsreglement afgekondigd voor Amerikaanse militairen, die krijgsgevangen worden gemaakt. Het reglement behelst een uit zes punten bestaande belofte, waarbij elk lid der strijdkrachten onder andere belooft zich „tot het uiterste van zijn vermogen" te onthouden voor beantwoording van vragen onder lichamelijke of geestelijke marteling door zijn gevangennemers.

Het reglement werd aanbevolen door een speciale adviescommissie van tien man, waarin alle takken van dienst vertegenwoordigd waren, die werd ingesteld door het ministerie van defensie om de redenen te onderzoeken, waarom een aantal Amerikaanse militairen valse bekentenissen ondertekenden en bezweken voor de communistische „hersenspoeling" na gevangenneming in Korea.

De commissie stelde in de eerste plaats, dat gevangenschap de Amerikaanse militair niet ontslaat van zijn verantwoordelijkheden ten opzichte van zijn land.

Lijst

Voor de zoveelste maal heeft een Amerikaans blad een lijstje opgesteld van — ditmaal — de *slechtst geklede vrouwen.* Winnares is hier Miss Marilyn Monroe. Nr 2 is Rita Hayworth, die „geen goede smaak heeft", zo verklaart men deze uitspraak. Terry Moore volgt als nr 3. „Altijd op de verkeerde manier gekleed". Nr 4 is Shelly Winters, „die er bijna altijd zo verwaarloosd bij moet lopen". Nr 5 is de oude Greta Garbo.

Crisis in Italiaanse filmindustrie ?

Rome. — De Italiaanse filmregisseur Roberto Rossellini heeft in een vraaggesprek dat werd gepubliceerd in het doorgaans betrouwbare weekblad „Epoca", dat de Italiaanse filmindustrie zich in een crisis bevindt omdat de kleine filmproducent die de industrie groot had gemaakt langzaam weggedrongen wordt.

In het artkel dat als kop heeft „Er is voor ons niets meer te doen in Italië", werd tevens opgemerkt dat Rossellini een film in Indië zal gaan vervaardigen.

Rossellini verklaarde, dat de geweldige economische expansie in de Italiaanse cinema de krachten te boven was gegaan van de producenten die onmiddellijk na de oorlog betere films vervaardigden dan over het algemeen thans gemaakt worden.

Zij waren verdrongen door „de politiek van hoge prijzen, die het vrije initiatief doodden".

Sensationele overval

Glasgow. (Schotland). — Met verbazing keken de wandelaars in Glasgow's straten naar een bestelauto, die zojuist voor een bankgebouw had gestaan en nu op topsnelheid er van door ging. En nog wonderlijker werd het, toen men ontdekte, dat pakken geld uit de wagen gesmeten werden. Duidelijker werd het geval toen politie-auto's met loeiende sirenes een achtervolging begonnen. Ze kregen de bestelauto echter pas te pakken in een buitenwijk. Er lag alleen nog een bankbediende in, ge-

Toch nog terecht

Gorizia (Italië). — Kom, dacht de Italiaanse matroos, toen hij met zijn schip in Port Said in Egypte lag, laat ik mijn moeder eens een mooie prentbriefkaart zenden. Hij kocht de kaart, schreef het adres en mikte de kaart daarna in een bus. Onlangs werd de kaart bezorgd, maar de moeder van de zeeman was al jaren en jaren dood. De kaart had er namelijk meer dan een halve eeuw over gedaan, want in September 1902 was ze gestempeld. Een kleinzoon van de geadresseerde, signor Bressan, nam de kaart in ontvangst. Hoeveel er sindsdien wel veranderd is, moge blijken uit het feit, dat de Italiaan, toen hij als matroos voer, diende bij de Oostenrijks-Hongaarse keizerlijke marine.

Dior geeft modecollege in de Sorbonne

Politieagenten bewaken ingang

(Van onze redactrice)

Parijs. — Woensdagmiddag is voor het eerst in de geschiedenis de mode doorgedrongen tot de Heilige Gangen der wetenschap van de Parijse Sorbonne. Christian Dior was namelijk uitgenodigd om een college over mode te geven in het kader van de zomercursus gewijd aan de Franse beschaving. De belangstelling om deze beroemde couturier te zien en te horen was zo groot, dat er gevochten is om toegang te krijgen tot de gehoorzaal.

Pers en belangstellenden van alle nationaliteiten verdrongen zich voor de ingang, waar politie-agenten moeite hadden de honderden, die niet in het bezit van een geldige kaart waren, naar huis te sturen. Maar eerlijk gezegd hebben ze niets gemist, want met een college, dat enig inzicht verschafte in het fenomeen mode, had de opgevoerde vertoning, die zich afspeelde te midden van een leger van persfotografen, niets te maken. Geflankeerd door een goedgeklede welbespraakte mede-conferencière, de historica Madame Capelle de Menou, zat de couturier achter de tafel met microfoon. Aanvankelijk had hij alleen maar te zwijgen en zich te laten bekijken door de aanwezigen, terwijl Madame de Menou de gang van zaken in het huis Dior schilderde. Daarna ontwikkelde zich een dialoog tussen Madame de Menou en Dior, waarin de couturier overwegend algemeenheden ten beste gaf over de mode. Over de tekening als uitgangspunt voor het model en de valling van de stof, recht of schuin over het geheim van de coupe. Enige achtergrond hadden zijn constateringen echter niet.

Nadat een resumé was gegeven van de lijnen, die Dior te beginnen met zijn new-look heeft gebracht, werden de meest effectieve gala-toiletten uit de tweede collectie getoond, begeleid door dramatische muziek. Het applaus in de afgestampte zaal was daverend en de agenten, die de toegang bewaakt hadden en gauw kwamen kijken, toen de schonen voorbij kwamen, genoten. Met een college in mode had de vertoning echter weinig te maken. Meer met reclame voor het huis Dior. Dit alles tot ergernis van vele Parijzenaars, die de Franse beschaving weigeren te verbinden met een ontwerper, die kleren maakt voor de Amerikanen.

KLM stijging in vervoer

's-Gravenhage. — De vervoerscijfers van de KLM over het eerste halfjaar van 1955 tonen over de gehele linie een stijging ten aanzien van dezelfde periode in 1954. Van Januari tot en met Juni 1955 vervoerde de KLM 327,700 passagiers tegen 313,500 in het eerste halfjaar van 1954. In 28,400 (26,300) vlieguren werden afgelegd 81,7 millioen (77,4) kilometer. Het aantal passagierskilometers bedroeg 752,4 millioen (704,8); de tonkilometers vracht 27,6 millioen (22,1 millioen) en ton kilometers verkoop 101,8 tegen 94,3 millioen.

Als een voorspel op het bezoek van Boelganin aan Londen, zijn drie Russische atoomgeleerden per vliegtuig op Londen-Airport aangekomen, om deel te nemen aan de internationale conferentie over atoomenergie. Deze uitnodiging hebben zij op het laatste moment aangenomen van de wereldfederatie van voorstanders voor een wereldbestuur. Men ziet hier in het Savoyhotel in Londen prof. A. Y. Kuzin (biologie), N. A. Markov (natuurkunde), Lord Russel, prof. A. V. Topchiiek (scheikunde) en prof. C. A. Galunsky.

Tussen neus en lippen

Forse hamerslag

Op een in Belfast in Noord-Ierland gehouden veiling kwam het laatste kavel aan bod. „Wie biedt meer.... niemand meer? Eenmaal, andermaal, verkocht!" riep de veilinghouder en hij sloeg daarbij met een hamer op tafel, dat het dreunde. Op datzelfde ogenblik bezweek de vloer en tuimelden de ongeveer 50 aanwezigen in de bijna drie meter lager gelegen kelder. De politie verklaarde later, dat het houtwerk van de vloer niet al te best was geweest.

Chlorpromazine...

Twee Amerikaanse doktoren hebben op de jaarvergadering van de Amerikaanse Medische Vereniging verteld, dat zij met een bedwelmend middel goede resultaten hebben bereikt bij de behandeling van moeilijk opvoedbare kinderen. De doktoren, dr. James A. Flaherty en dr. Robert L. Gatski, hebben in een medisch centrum te Delaware City een rustig makend middel, dat als chlorpromazine bekend staat, aan 45 van zulke kinderen toegediend. Zij zeiden, dat de resultaten voldoende waren, om „de harten van in nood verkerende ouders te verwarmen". De doktoren vertelden, dat de 45 kinderen, die behandeld waren, agressieve en moeilijk te behandelen patiënten waren, die zich misschien tot jeugdige misdadigers zouden ontwikkelen. De kinderen verzetten zich tegen psychotherapie en wilden al evenmin iets weten van een groepstherapie. Met verschillende kalmerende middelen was tot dusverre geen enkel resultaat bereikt. Bij de behandeling met chlorpromazine verbeterden de kinderen aanmerkelijk, zij werden heel goed handelbaar en verzetten zich ook niet meer tegen psychotherapie en andere behandelingsmethoden. Behalve dan, dat de kinderen wat slaperig waren gedurende de eerste paar dagen van de behandeling, werden geen secundaire gevolgen opgemerkt.

Precisiespringen

Een Franse militaire parachutist heeft onlangs het wereldrecord precisiespringen van een hoogte van 1500 meter verbeterd. Sam Chasak, zo heet de man, had bij zijn eerste sprong op het vliegveld Chalon-Champforgueil het doel benaderd tot op twee meter en 82½ centimeter. Tijdens de tweede sprong kreeg hij te kampen met een hevige wind en bleef hij er 43.72 meter vandaan. Zijn gemiddelde werd toen 23.27, waarmee hij het record in deze klasse brak. Dat stond met 30.77 meter op naam van de Rus Louchnikof.

Straalauto

Een Britse autofabriek heeft dezer dagen een demonstratie gegeven met een auto met straalaandrijving. De demonstratie werd bijgewoond door ca. 30.000 belangstellenden. De straalmotor, met een vermogen van 120 Engelse pk, werkt vrijwel geruisloos. De snelheid, die met de wagen bereikt kan worden, is niet bekend gemaakt. De auto is bijna niet van gewone merkwagens te onderscheiden. Een ingenieur van de fabriek verklaarde, dat bij proefritten duizenden kilometers door het gehele land zijn afgelegd, zonder dat iemand ooit had opgemerkt, dat de straalautomobiel geen gewone auto was.

Late ontploffing

Waast (Vlaanderen). — De bliksem sloeg tijdens een onweersbui in de grond van een weiland en bracht een daar uit de eerste wereldoorlog achtergebleven mijn tot ontploffing. Er ontstond een krater van twintig meter diepte en honderd meter middellijn en verschillende geraamten van Duitse gesneuvelden uit de oorlog 1914-1918 werden door de ontploffing blootgelegd.

Een Noorse verrassing

Stavenisse. — Dezer dagen bracht een groep Noorse toeristen onverwacht een bezoek aan het dorp Stavenisse dat tijdens de overstromingsramp zulk een treurige vermaardheid kreeg. De Noren stapten uit hun bus en werden plotseling begroet.... met het Noorse volkslied, keurig en netjes gezongen door een vijftiental kindertjes uit Stavenisse. Nu willen we U niet laten geloven, dat de kleine Stavenissertjes allemaal een speciale cursus in het Noors volgen, maar de schoolkinderen hadden het vorig jaar, toen Koning Haakon van Noorwegen een bezoek aan hun dorp bracht, de Noorse nationale hymne ingestudeerd. En toen ze plotseling die Noren zagen, kwam het geleerde spontaan weer boven. En de Noren waren natuurlijk blij verrast.

Franse kampioenskoe in schandaal gewikkeld

Zij kon 111 babies per dag voeden maar haar vetgehalte — oh, la, la

Er was eens, hoewel niet zo erg lang geleden, in het plaatsje Bernay in Frankrijk een prachtige koe, wier melk de beste, vetste en heerlijkste ter wereld was. Twee presidenten van de Franse republiek hadden haar trotse eigenaar persoonlijk gecomplimenteerd met haar schitterende melkrecord. Op elke veetentoonstelling waar ze aan deelnam behaalde ze alle hoogste onderscheidingen.

Prentbriefkaarten, waarop ze in al haar glorie prijkte, werden gretig gekocht en trots verzonden naar alle windstreken. Haar naam was Marie II en zij die verstand van koeien hebben, waren het er allen over eens, dat ze waarlijk zonder gelijke was. En daarmee zou een vredig en gelukkig einde gekomen zijn aan het verhaal, zoals elk goed en waar verhaal er een heeft.

Maar sommige sceptische politiemannen geloofden gisteren dat Marie II het hoofdpersonage zou worden in een lelijk, landelijk schandaal, waarover heel Frankrijk sprak — en zich amuseerde.

Zij beweerden dat zij het bewijs hadden, dat het record van Marie II van een vetgehalte van 5,3 percent in haar melk over 350 dagen, oplichterij was, bedreven met behulp van een merkwaardig maar doeltreffende apparatuur van rubberflessen, slangen en een fietspomp.

Het staat buiten kijf dat Marie II in een dag voldoende melk heeft geproduceerd om 111 hongerige babies te laven. Tegen dat machtige record had de politie niets in te brengen. Maar haar wereldrecord voor vetgehalte, zo stelden zij, was gebaseerd op zekere duistere manipulaties, die werden uitgevoerd door haar trouwe „koeienjongen" Kurt Kramer, en niet op de rijkdom van haar melk op zichzelf.

En, na Kurt op heterdaad te hebben betrapt bij het pompen van verwarmde room in Marie II's emmer tijdens de melktijd, heeft de politie hem gearresteerd op beschuldiging fraude te hebben bedreven en de apparatuur van flessen, slangen en pompje, waarmee hij het vetgehalte kunstmatig zou hebben verhoogd, heeft zij in beslag genomen.

Vermoedelijk zal ook de eigenaar van Marie II, Louis Fiquet, stevig aan de tand worden gevoeld. Fiquet werd zowel door ex-president Auriol als door de huidige president Coty officieel gelukgewenst met de wereldrecords van Marie II. Maar nu spraken boeren in heel Frankrijk schamper en met leedvermaak over het „Vaudeville-schandaal" op Piquets boerderij en zij stootten elkaar met een nauwelijks verholen vreugde aan dat het beroemde „geheim van Piquet" ten langen leste ontraadseld was. En hoe.

Marie II, die zich maar weinig scheen te bekommeren over het lot van haar verzorger, zette ondertussen haar leventje van alledag normaal voort;

Om vier uur des morgens wordt ze voor het eerst gemolken, waarna een ontbijt volgt van bietenpulp en geconcentreerd meel. Om 6 uur krijgt ze een tweede ontbijt en om 9 uur schakelt ze over op hooi. Om 10 uur wordt ze weer gemolken. Om 11 uur gaat ze grazen tot 4 uur des middags, waarna ze naar binnen wordt gebracht om weer gemolken te worden om 6 uur n.m. Haar diner bestaat uit haver en om 8 uur n.m. wordt ze voor de vierde en laatste maal gemolken.

De Vijfde Curacaose Boekenweek

Morkos houdt hooggestemde rede over de Muzen

Willemstad. — Ter gelegenheid van de opening van de Vijfde Curacaose Boekenweek heeft de heer Morkos, Gedeputeerde voor Volksontwikkeling en Onderwijs de volgende rede uitgesproken, die wij hieronder curiositeitshalve in haar geheel laten volgen.

„De organiserende commissie van de Curaçaose Boekenweek heeft ons voor deze avond een rendez-vous met de Muzen in het vooruitzicht gesteld. U zult mij niet kwalijk nemen, dat ik alvast contact heb gezocht met een van deze fleftallige verschijningen. Ik heb namelijk de Muze Clio gevraagd mij te geleiden gedurende dit kort woord, dat ik wil wijden aan de geschiedenis van het boek.

Op het moment, dat duizenden jaren geleden de holbewoner, die onze voorvader was, met een luide kreet het eerste spoor ontdekt, dat mens of dier in het zand heeft achtergelaten, begint de geschiedenis van het boek.

Op het moment — en misschien was dat eeuwen later — dat de primitieve voorvader met opzet zijn spoor achterlaat om stamgenoot of vreemdeling zijn aanwezigheid op deze plaats mede te delen, op dat moment begint de beschaving.

Het is niet toevallig, dat de geschiedenis van het boek eerder begint dan de beschaving. De beschaving is in zeer grote mate afhankelijk van de mededeling en zonder deze dunkt mij niet eens mogelijk.

De beschaving begint niet eerder dan bij het eerste opzettelijke teken van mededeling, tevens het eerste teken van e n nog niet ontwikkeld systeem van mededelingen, waaruit uiteindelijk het alfabet ontstond. Of dit eerste teken een opzettelijk voetspoor was of een dorre tak, tussen twee stenen of zomaar in de grond gestoken, is niet meer te achterhalen, maar tussen deze eerste lettervorm en dit moment, waarop wij het perfecte systeem in een kofferschrijfmachine met ons meedragen, ligt een tijdperk, waarvan het aantal eeuwen alleen maar bij benadering te bepalen is. Het lijkt mij goed, er even bij stil te staan, dat de mens uit het vroegdiluviale tijdperk er in geslaagd is, om met zijn primitieve middelen, aan het nageslacht, dat een Boekenweek viert, mede te delen, dat hij een buffel gezien heeft, en waar: de oudste inscripties en rotstekeningen spreken een ook aan ons duidelijke taal.

Het voetspoor heef zich langs de dorre tak en de rotstekening ontwikkeld tot het letterteken, dat door het systeem ontcijferd kon worden door een wetenschappelijk nakomeling. De letter in handschrift deelde het bestaan, de geschiedenis en de kennis en wijsheid mede aan een nageslacht van twintig en meer eeuwen later.

De letter, een uit hout gesneden ontdekking, verving en vermenigvuldigde het monnikenwerk met minder moeite en in minder tijd.

En of het een Haarlemmer was of een Duitser: hoofdzaak was de ontdekking van de mogelijkheid een letter duizenden keren en meer zijn dienst te laten verrichten. Letter en materiaal ontwikkelden zich. De rijststengel en het weefsel van de rups en elders de samengebonden papyrusstengels of de verwerkte ezelshuid werden het papier dat wij kennen, gedurende een periode waarvan de geschiedenis niet geschreven was geworden zonder deze ontdekking. Want zou de geschiedenis zonder boek, dezelfde geschiedenis zijn geweest? Op hetzelfde moment dat het eerste boek gedrukt wordt, begint er een nieuw tijdperk in de geschiedenis. Wij kunnen ons afvragen, of de Renaissance zich had kunnen voortplanten, zoals zij dit deed, zonder de gave van het boek. Het is een speculatieve gedachtengang, die zich beweegt in een imaginaire sfeer: hoe zou de wereld eruit zien, zonder de gave van het boek?

En waar halen wij onze woorden vandaan? De woorden die U en ik spreken in het gezin, op ons kantoor, achter de conferentietafel? Hoeveel duizenden boeken — om van kranten en tijdschriften niet te praten — hebben ons woordgebruik bepaald?

Dat is de gave van het boek, van minstens evenveel belang als het vuur of het wiel. De gave, die ons ook een nieuwe werkelijkheid gaf: een werkelijkheid die weliswaar voor een goed deel in het vlak der verbeelding ligt, maar die aan het leven zelf zijn ontstaan dankt en op de zelfde hoogte ligt als de werkelijkheid hebben beleefd. Wie dan ook de werkelijkheid van het boek ontkent, ontkent de werkelijkheid van de verliefdheid, ontkent het eigen bestaan.

De werkelijkheid van het boek is dezelfde werkelijkheid als die van de Muzen, zoals die vanavond zich aan ons voordoen en waarvan ik Clio nu laat gaan, omdat er nog acht staan te wachten, die zich willen laten kennen.

Men heeft mij verzocht dit openingswoord te laten vergezellen door een openingsdaad, door middel van een penseelstreek op het nu nog blanke doek, dat straks door U voltooid moet worden. En hoewel de oude Grieken de schilderskunst als handwerkerskunst zagen en er geen Muze voor hebben uitgedacht, vraag ik alle Muzen tesamen mij hierbij te helpen."

Hotelperikelen

Willemstad. — In de „kroniek der Nederlandse Antillen", een rubriek in „OOST EN WEST", het maandblad van een gelijknamige vereniging, lezen wij het volgende artikeltje over het hotel „El Curacao".

Hoewel de plannen voor de bouw van het hotel „El Curacao" in het Waterfort te Willemstad steeds vastere vormen beginnen aan te nemen en er ook geen enkele reden is om aan te nemen dat dit hotel niet binnen afzienbare tijd zijn poorten voor Amerikaanse en Venezolaanse touristen zal openstellen, is de weg naar de volvoering van de plannen hiertoe toch niet bestrooid met rozenblaadjes. De jonge vereniging „Heemschut" keert zich vooral tegen het plan en ook de bouwcommissie — een adviserend college — heeft zich er tegen uitgesproken.

Niet — let wel — tegen het bouwen van een hotel om de touristen — een belangrijke bron van inkomsten — aangenaam te zijn; wel echter tegen de plaats waar „El Curacao" zal komen.

Niet geheel ongeestig merkte een van de hotelplannenmakers terecht op, dat uit historisch oogpunt het Fort Amsterdam beter kan verdwijnen, immers de enige maal dat het als militair steunpunt van belang bleek was tijdens de overval van Urbina en zijn kornuiten en toen was het zeer snel van een steunpunt van het wettig gezag veranderd in een steunpunt van de opstandelingen. Dit grapje doet echter onrecht aan de ware motieven van degenen die zich verzetten tegen het gebruik van het fort als touristencentrum.

De vraag is echter of dit fort, dat nu definitief door de Marine, die er het Hoofdkwartier had, verlaten zal worden als „monument" alleen zijn van bestaan zal hebben, of dat het beter tot zijn recht zal komen als onderdeel van een voor de economie van Curaçao belangrijk centrum. Wie ziet hoezeer het Riffort aan de andere zijde van het water gelegen, verwaarloosd is sedert het totaal in ongebruik is geraakt en nu dient als toevluchtsoord voor zwervers en habituele dronkaards, zal geneigd zijn de tweede oplossing te kiezen.

Slechts indien het fort „levend" blijft, kan totale verwaarlozing voorkomen worden en daarom is vermoedelijk de oplossing om er een hotel in onder te brengen — met erkenning van de gerechtvaardigde bezwaren — toch van de twee kwaden vermoedelijk het minste.

Zo denkt in ieder geval het Bestuurscollege van Curaçao erover, dat het ingediende rapport naast zich neer legde en de noodzakelijke vergunning tot de bouw onverwijld verstrekte, aldus „O. en W."

TOM POES en de waarzegger

2314 — Heer Bommel wierp zich, thuisgekomen, in een zetel en teunde het hoofd in de handen.

„Daar zit hij nu, de rijke holklapper!" riep het waarzeggertje. „Al zijn geld is nog niet genoeg om een eenvoudige waarheid onschadelijk te maken. Dat komt ervan wanneer men zijn geld niet door eerlijke arbeid verdient. Zo gaat het, wanneer men in zijn jeugd door en door verwend wordt! Ja, dan krijgt men last van overlopende gal door de meest eenvoudige opmerkingen. Maar ik vind het best, hoor.

Zo 'n rijke ergenaam als jij bent geeft de meeste hitte af. Ik blijf prettig bij je, Bomml. Je zult eens zien, hoe ik nog groeien zal!"

„Laat hem zijn mond houden, Tom Poes", steunde heer Ollie. „Dit heb ik de hele nacht al gehoord. Ik heb geprobeerd hem duidelijk te maken, dat iedere heer zijn geld eerlijk geërfd heeft, maar hij slaat maar door. Ik ben ten einde raad. Verzin jij nu eens iets, jonge vriend. Je staat maar en kijkt maar en je doet niet".

„Hm", zei Tom Poes, „het enige wat ik verzinnen kan, is, dat het nog eens probeert, heer Ollie. U hoeft alleen maar drie van zijn waarheden aan te horen. Zo moeilijk kan dat toch niet zijn".

Heer Bommel stond op het punt in een overspannen gelach te barsten, toen plotseling de deur werd opengeworpen en Wammes Waggel op de drempel verscheen.

„Hallo, luidjes!" riep hij uit. „Zijn jullie hier aan het pret maken? Mag ik meedoen? Ik heb gehoord, dat heer Bommel tegenwoordig een wit mannetje in zijn pijp rookt. Mag ik hem eens zien?"

„Ja zeker!" riep het witte ventje. „Hier ben ik! Kijk maar goed, als je dat tenminste kunt. Want ik heb nog maar zelden iemand met zulke domme ogen gezien!" „Hihihi!" riep Wammes. „Wat mal! Hij kan praten!"

Verzamelen

Lady Docker (befaamd om o.a. haar knikkerwedstrijden) verzamelt Deens aardewerk. Dirk Bogarde, de Engelse filmster verzamelt kikvorsen.

De nu overleden zangeres Elisabeth Schumann, verzamelde deze kille dieren eveneens. Zij placht te zeggen: „Ik heb liever kikkers in mijn buffet dan dat ik ze in mijn keel krijg als ik zing".

Kardinaal Mindszenty ziek

Wenen. — Volgens reizigers, die uit Boedapest in Wenen zijn aangekomen, is kardinaal Mindszenty thans ernstig ziek. Uit gewoonlijk betrouwbare bron werd vernomen, dat de kardinaal verleden week zò ziek zou zijn geweest, dat men hem nog slechts enkele dagen te leven had gegeven. Later zou hij echter weer iets beter zijn geworden, hoewel hij nog steeds in levensgevaar verkeert.

Hong Kong. — De communistische Noordvietnamese radio meldde, dat Laotiaanse regeringstroepen Hoea Mong, een bolwerk van de „Pathet Lao" (communistische opstandelingen in Laos) hebben veroverd.

SPORTNIEUWS VAN OVERAL

De voorbereidingen voor de Olympische Spelen, die in 1956 in Melbourne (Australië) zullen worden gehouden, zijn thans in volle gang. Een kijkje op de werkzaamheden aan de Melbourne Cricket Ground waar een belangrijk deel der evenementen zich zal afspelen.

(Van een speciale correspondent)

Enige maanden geleden moest het Internationale Olympische Comité een ultimatum naar Melbourne, Australië, zenden. Indien er niet weldra schot in de voorbereidingen voor de Olympiade 1956 kwam, zou een ander land worden aangewezen. Men vreesde, dat de Australiërs te veel hooi op hun vork hadden genomen. Want ofschoon het IOC reeds in 1949 had besloten de Olympische spelen in 1959 in Australië te houden, vorderde de bouw van de stadions, sportvelden en het olympische dorp zó langzaam, dat men ernstig met een fiasco moest rekenen.

Australië is een land, waar men pas de handen uit de mouwen steekt, wanneer het absoluut noodzakelijk is, maar de zaken dan met geweldige energie en met een groot improvisatie-talent aanpakt. „Ik kan mij niet veroorloven té vroeg klaar te zijn," verried generaal Elliot, die met de bouw van het olympische dorp belast is, „de vele woningzoekenden, die wij in Australië hebben, zouden er eenvoudig hun intrek nemen. En hoe zou ik ze er dan weer uitkrijgen?"

Veel strubbelingen moesten overwonnen worden. Er bestonden plannen om een geweldig stadion te bouwen, waar alle olympische takken van sport ondergebracht zouden kunnen worden. Anderen wilden er mee volstaan, de voorhanden sportinstallaties uit te breiden, hetgeen een decentralisatie van de spelen tengevolge zou hebben. De laatste opvatting zegevierde tenslotte, ofschoon weldra bleek, dat de totale kosten daardoor geen stuk minder werden.

Australië pakt aan

Omdat het amateurisme in het Australische sportleven een ondergeschikte rol speelt, waren de Australiërs in het begin niet erg enthousiast over het feit, dat de Olympiade in hun land zou worden gehouden en daardoor was er veel gebrek aan medewerking. Maar langzamerhand worden zij toch door het vooruitzicht op het komende sportfestijn gepakt, zoals de run op toegangskaarten bewees, toen de voorverkoop geopend werd.

In ieder geval kon de Australische gedelegeerde Hugh Weir tijdens de onlangs gehouden jaarvergadering van het IOC in Parijs de vertegenwoordigers van de andere landen ervan overtuigen, dat alles toch nog tijdig voor elkaar zou komen. Zijn verslag over de stand der voorbereidingen werd met grote meerderheid van stemmen geaccepteerd.

Waarschijnlijk hebben verschillende Europese landen in stilte gehoopt, dat Australië het niet klaar zou spelen op tijd voor de spelen gereed te komen en de Olympiade daardoor dichter bij huis zou plaatsvinden. Want de dure uitzending naar het verre vijfde werelddeel baart de officials in menig land grote zorgen. De landen waar het amateurisme nog in de letterlijke betekenis van het woord wordt opgevat, en waar van regeringssteun weinig of geen sprake is, zullen zich daarom moeten beperken tot streng geselecteerde ploegen, waarin alleen sportbeoefenaars worden opgenomen, die kans op succes hebben!

Vrijkaartjes voor Wimbledon

Over een fijne neus beschikten in 1920 diegenen, die 200 pond op de tafel van de All-England-Club neertelden en daarvoor een obligatie ontvingen, die geen rente in klinkende munt gaf, maar jaarlijks twee vrijkaartjes voor het tennistournooi op Wimbledon. De All-England-Club had deze obligatielening uitgeschreven, om het grootste tennisstadion van de wereld te kunnen bouwen, een plan, dat volgens velen aan hoogmoedswaanzin grensde. Wie daar tweehonderd pond voor over had moest volslagen gek zijn... ...Maar het duurde niet lang, of Wimbledon was het Mekka van de tennisspelers in de gehele wereld. De inschrijvers op de lening lachten in hun vuistje, want hun obligatie noteert thans niet alleen 410 pond, zij krijgen ook ieder jaar hun kaartjes netjes thuisbezorgd, terwijl alle anderen er verbeten om moeten vechten of er op de zwarte markt de zevenvoudige prijs voor moeten betalen. Dit jaar moesten 14.000 aanvragers van kaarten worden teleurgesteld. Ondanks alle concurentie zijn en blijven de tournooien van Wimbledon het hoogtepunt van het tennisseizoen.

Geen hervorming der auto-race-sport?

Heeft men lering getrokken uit de verschrikkelijke ramp tijdens de autoraces in Le Mans, Frankrijk, waar bijna tachtig toeschouwers gedood werden, toen de Mercedes-renwagen van de Franse coureur Levecq in de tribune raasde en explodeerde?

1955 is een zwart jaar voor de auto- en motorensport. De motorrenners Amm en Baum, de autocoureurs Ascari en Vukovich, om slechts de bekendste namen te noemen, betaalden de jacht naar steeds snellere tijden met de dood. „Vroeger of later komen wij allen aan de beurt," heeft Ascari, wiens vader dertig jaar geleden eveneens tijdens een autorace dodelijk verongelukte, eens gezegd. Is deze „sport", die zovele onschuldige slachtoffers vergt, te verantwoorden met de noodzakelijkheid de technische ontwikkeling op de proef te stellen: Moet dat in het openbaar geschieden? De vliegtuigfabrieken voeren immers ook hun wetenschappelijke tests met nieuwe modellen in alle stilte door?

Heeft men lering getrokken uit de ramp van Le Mans?

De Italiaanse Lancia-fabriek heeft na de dood van haar coureur Ascari verklaard, niet meer aan autoraces te zullen deelnemen. De Duitse Mercedes-fabriek is van plan volgend jaar haar schier onoverwinnelijke „zilveren pijlen" niet meer te laten starten. Frankrijk heeft de dit jaar nog op het programma staande autoraces afgezegd. De grote prijs van Spanje werd eveneens afgezegd. In Italië werden races met auto's, die een cylinderinhoud van meer dan 2000 cc hebben, verboden.

Maar... al deze berichten bevatten het woordje „voorlopig". Men eist eerst betere veiligheidsmaatregelen, ondanks de wetenschap, dat bij de snelheden, die heden ten dage worden bereikt, een absolute zekerheid nooit en te nimmer kan bestaan.

Wij leven in een wereld, die snel vergeet. Ook de ramp van Le Mans zal snel worden vergeten. En het einde van de auto race-sport zien wij nog niet.

Albert Ascari, de beroemde auto-coureur, die dit jaar is verongelukt.

Zijn er brieven van U bij?

A.: Simeon Allen, Elisabeth Audain, Albertine Adonis, G. Alberto.
B.: F. P. M. Bevers, Glenda Buurken, John Baptist, L. H. Braaf, Anton W. Brader.
C.: Juan Gil Cabrera, G. v.d. Cruijsen-Semikure, Estrella Coenraad, Elsie Conners.
D.: Mary Dasantos, Maud V. Dorsett, Juvenal Defraites, M. Drok van Oostende, Ann B. Dorsett, M. v.d. Dijs.
E.: Lilian Eddie, Monica van Eiter, Nicolaas Elisabeth, Lusita Euthacia.
F.: N. Forbes, Alexander A. Forbes.
G.: Manuel de Gouveia, B. R. Grune, St. Grob, Maria Gaaris, Rita Gill, Carlos Gerardina, L. C. Garcia, Winston Gillard.
H.: Martins Pedro Henriquez, L. G. Hupsel, Winnifred Houtman, Ruth Hensen, C. Habraken.
I.: Claudio H. Inglis.
J.: A. de Jager, Felipi Janga, Roquelda Janga, Julio Josephe, N. de Jongh.
K.: Dalnyouphine King, Paul Kaanie, D. Kamperveen.
L.: Ethel Lareyno, Nora Louis, José Isabel Lopez, Maria B. Locadia.
M.: Lourdes Maduro, Harry E. Meade, L. Martis, Pascual Morte, Evelina Marianus, W. MacDonald, Malivia C. Makaay, Christine Martis, Jacinto Martis, Clendon H. Mason, Livia Moret.
N.: Jose Nunes de Vieveiros.
P.: Antonio Pestana Junior, Richard A. van Putten, Cynthia Prentice, Annelies Pieters.
Q.: Jestina Quammie.
R.: Josephine Royer, G. A. Rossier, Beryl Roberts, Christephene Roberts, S. Rommy, K. C. Roverts.
S.: Caroline Smith, Miriam Schmidt, Rosaline Shalto, Beatty St. Helene, Gwendalyn Stapleton, W. Sleeswijk.
T.: Norma Tedula.
U.: J. Ulm.
V.: Manuel Correia Verissimo, Th. Vishnudal, Maujari Vashdev, J. de Vries-de Haan.
W.: H. Wijngaarde-Glijdesdaal, Amanda Williams, Francisca Winklaar, Jacobs Warren, Ans Walpot, Ann Willmans, Jose M. Weef, Fam. v.d. Weijer-Rickes, Bernadine Welcane.

Andere stukken

A.: Carl Alexander, F. v.d. Aardroeg, Joseph Ashbe.
B.: L. H. Braaf.
C.: J. P. Th. Coppoolse, Winifred Christopher, Selma Cecilia.
E.: Hubert Elwin.
G.: C. W. V. Gelder.
H.: Fam. Hoogeboeren-Qooma, B. v. Huet-Ansems.
L.: Adriella P. Leefstand, E. Leito.
M.: J. Molier, Lyddon Mc.Farlane, H. Mirjam, Amilcar Matos.
N.: Miriam Nimblett, A. A. Noordstar.
P.: Fam. Parisius, Cynthia Prentice.
R.: Pedrito Racherds, J. Rouffaer.
S.: F. B. M. Staarink, Miriam Schmidt.
T.: Josefa Thiel.
V.: S. Visser.
W.: J. Wagenaar, J. Weber.
G.: R. E. Gibson.
H.: George Howell.
N.: Jose Nunes de Viereiros.
B.: Eduardo Badaracco, Rosario H. Berdejo, James Henry Bergland, Julio Bonafastia.
C.: Augusto Ernesto da Camara, Gustamante, G. Carmelia, Ismael I. Cardoze, S. Cadogan, Masie Charles.
D.: Anselmo Dap, Elvise Davis.
E.: Leonicia Tello Enfemio.
F.: D. Farjon.
G.: Jansen van Galen, Carlos Gonzales, C. A. de Groot, T. T. Groot, N. J. Gysbertha.
H.: R. Hong-A-Fat, L. Hansen, M. J. Huith.
I.: L. Ignacio, F. D. Ilaria.
J.: A. de Jager, Gerardo Jacobs, Leon Jandrup, Hector de Jongh, E. R. de Jongh, N. C. Joubert.
K.: Luis C. Koolmeyer, v.d. Knaap Schoop.
L.: Leonor de Lemos, Francisco Matinho Lopes.
M.: D. G. Maduro, L. O. Martina, F. A. Martir.
N.: A. A. A. Nelom.
P.: B. C. Panneflek.
R.: E. Reid, Christina F. Reiginia, Henray Remou, Antonette Rouse.
S.: J. F. Sanchez G., M. Simons-Ghering, Antonio Pestana dos Santos, Rosaura Rainelda Schoop, A. E. G. Sul.
V.: J. de Vries, S. H. J. Vries.
W.: A. Warde, D. B. Wederfoort, Joubert Francisco Wiellems, Th. Winklaar.

Wereldjamboree geopend

Niagara. — De gouverneur-generaal van Canada en leider van de Canadese padvinderij, Masseu, heeft te Niagara de achtste Wereldjamboree, waarbij o.a. Lady Baden Powel en het hoofd van de internationale padvinderij, generaal-majoor Spry, aanwezig waren, geopend. Kolonel Wilson, oud-hoofd van het internationaal bureau werd onderscheiden met de hoogste onderscheiding van de padvinderij, de zilveren vos. De ceremonie werd besloten met een parade.

Hongersnood op Haiti?

Kingston. — In Kingston op Jamaica zijn berichten ontvangen over een ernstige hongersnood in Jérémie op Haiti, waar 40.000 tot 70.000 mensen verhongeren en per dag honderden zouden sterven. Jérémie werd in October vorig jaar door de orkaan Hazel verwoest.

Handel

Marilyn Monroe heeft, in navolging van commercieel aangelegde collega Sonja Henie een fabriek gevestigd. Niet echter voor de fabricatie van benodigdheden voor de ijssport: het betreft hier meer een veelkleurige (en zeer dure) productie van zekere „foundations".

De man zonder hart

door

JEAN BROCARD

23

Een hevige paniek beving Lunel. Hij moest weg, weg voor dat monster, dat daar lachend naar boven kwam om hem net als die anderen, te vermoorden. Razendsnel werkten zijn hersens. De trap kon hij niet af en een andere uitgang was er niet naar beneden. In doodsangst voor de man, die nu nog maar een tiental treden van hem verwijderd was, rende hij als een opgejaagd dier terug naar de slaapkamer en met bevende vingers draaide hij de sleutel om. Hij zou de politie opbellen. Meteen nam hij de telefoon al van de haak, toen hij zich plotseling realiseerde, dat vóór de politie hier zou zijn, hij allang zou zijn vermoord.

Op de gang hoorde hij nu de voetstappen van zijn achtervolger naderkomen. Rustig zonder zich te haasten, kwam de verschrikkelijke nog steeds lachende moordenaar op zijn kamerdeur toe. Zeker van zijn prooi, die toch niet kon ontsnappen.

Binnen in de kamer begon Lunel alles wat hij maar grijpen kon, op te stapelen voor de deur, waarachter hij de moordenaar al aan de knop hoorde morrelen. De tafel, de stoel en tenslotte het zware ledikant schoof hij voor de deur. Toen hij niets meer kon bedenken om er voor te zetten greep hij de telefoon en de enkele seconden die het duurde voor hij aansluiting had, leken hem wel eeuwen toe.

Eindelijk klonk aan de andere zijde een slaperige stem.

Gejaagd begon Lunel te spreken. „In godsnaam, kom onmiddellijk, de man zonder hart staat voor mijn slaapkamer. Wacht geen ogenblik, want dan is het te laat. Hoort U wel hoe hij lacht en..... Oh God, hij is bezig de deur er uit te slaan!"

De man aan de andere kant van de lijn, die eerst nog even meende met een misplaatste grap te doen te hebben was nu meteen klaar wakker.

„Met wie spreek ik monsieur, hoe is het adres?"

Met het angstzweet op het voorhoofd, de ogen voortdurend op de deur gericht, gaf Lunel het adres op, smekende om toch vooral snel te komen.

„In tien minuten zijn we bij U monsieur," klonk het van de andere zijde en meteen werd de verbinding verbroken.

Lunel voelde zich nu geheel door iedereen verlaten en met de hoorn van de telefoon nog in zijn hand zag hij tot zijn ontzetting, dat de geweldige slagen, die zijn achtervolger tegen de deur gaf, niet zonder uitwerking bleven. Er verscheen een grote scheur en met een knal sprong nu ook het slot stuk. De man aan de andere zijde wilde reeds triomfantelijk de deur opendoen, toen hij bemerkte, dat deze werd tegengehouden door het daartegen gestapelde meubilair. Het lachen scheen nu nog luider te worden, alsof de reus zich amuseerde bij de gedachte dat men hem met dergelijke nietigheden dacht te kunnen weerstaan. Door de brede scheur in het paneel zag Lunel hoe de kerel zijn schouder tegen de deur plaatste en begon de duweal

Langzaam schoof de deur open; tafel, stoel en ledikant schoven opzij alsof het kindermeubeltjes waren. Nog even dan zou de opening groot genoeg zijn om de moordenaar door te laten.

Radeloos keek Lunel om zich heen, niet meer wetend wat te beginnen, op het punt krankzinnig te worden van angst. Toen als, in een visioen zag hij het venster voor zich en zonder één ogenblik te aarzelen rende hij er op toe, opende de ramen zover hij kon en wierp zich over de vensterbank, juist toen de Man Zonder Hart de slaapkamer binnentrad.

Lunel, die na zijn sprong in een bloembed was terechtgekomen, nam niet eens de tijd om na te gaan of hij zich bij deze sprong had bezeerd, maar begon te rennen zoals hij nog nooit gerend had, naar het huis van zijn buren, dat enkele honderden meters verder stond. Daar begon hij luid te bellen en te roepen, totdat de hevig verschrikte bewoners van het huis het hoofd uit het raam staken. Het duurde even voor zij in de hevig verschrikte man in nachtkleding monsieur Lunel herkenden en naar beneden kwamen om hem binnen te laten. Er ging geruime tijd voorbij, voor Lunel in zoverre van de schrik was bekomen, dat hij kon vertellen wat hem overkomen was. Juist had hij zijn verhaal beëindigd, toen een sirene de komst van de politie aankondigde.

In een inderhaast geleende broek en jas rende Lunel, gevolgd door zijn buurman naar buiten de politie tegenmoet, vastbesloten wraak te nemen op de reus, die hem zo'n geweldige angst had aangejaagd. Terwijl de politiemannen het huis omsingelden, deed Lunel zijn verhaal aan Inspecteur Chasseur, die met de pyama nog onder zijn kleding, de leiding had. Er was niets te horen in het huis en uiterst voorzichtig trokken de politiemannen, twaalf in getal, de ring steeds nauwer om de kleine villa. Met verbeten gezichten hielden de politiemannen hun wapens gereed om te schieten. Toen ze het huis tot op ongeveer tien meter genaderd waren gaf Chasseur bevel halt te houden.

Met een vastberaden gelaat nam hij een lichte mitrailleur over van een van zijn manschappen en trad hiermede gewapend op de voordeur toe, die half open stond. Met de voet duwde hij de deur helemaal open en beval toen met luide stem de moordenaar, zich over te geven.

Vanuit het huis klonk geen enkel antwoord maar toch hieven zowel Chasseur als de anderen het hoofd verschrikt op, want op grote afstand van het huis weerklonk een bulderend gelach. Het gelach van een waanzinnige! Het was onmiskenbaar het geluid van de Man Zonder Hart!

Na een haastig bevel aan drie man om achter te blijven, stormde hij, gevolgd door de andere politiemannen naar de overvalwagen en de laatste zat nauwelijks op zijn plaats toen de wagen reeds onder oorverdovend sirenegeloei, in volle vaart vooruitschoot in de richting vanwaar het lachen geklonken had.

De drie achtergebleven politiemannen staarden met gemengde gevoelens hun collega's na. Aan de ene kant vonden ze het jammer dat ze de jacht op de geheimzinnige moordenaar niet zouden meemaken, maar aan de andere kant week die toch wel zoveel af van de andere misdadigers die zij in hun loopbaan te bestrijden hadden gekregen, dat zij er heimelijk niet rouwig om waren, dat ze hier konden blijven.

(Wordt vervolgd)

GREEP UIT DE AETHER

CUROM

17.00 Voor de kinderen
17.15 Apéritief
17.20 Gramophoonplaten
17.45 Cumpleaños Feliz
18.15 Boletin di Noticia
18.30 Nieuws
18.40 Nederlands commentaar
18.45 After dinner
19.00 Kinderprogramma
19.10 Parada deportiva
19.30 Wat de handel biedt
20.30 Programa Antillana
21.00 Noord-Amerikaanse hitparade
21.30 Buitenlands weekoverzicht
21.45 Dansmuziek
22.15 Nieuws en Sluiting.

AVROS.

17.00 Linda's Eertse Liefde
17.15 Reclame
17.30 Heinekens biri, Wrokoman prit
17.45 Populaire melodieën
18.00 Hersengymnastiek
18.15 Nieuws
19.00 Gezondheidsgids
19.30 Verzoekprogramma
19.45 Hoe zit dat?
20.00 Advertenties
20.30 Opera Koor
20.55 Nieuws en sluiting.

P.C.J.

18.Bel Canto.
9.02 Nieuws.
19.17 De Boertjes van Buuten
19.31 Reportage.
19.36 Zwart op Wit, door Piet Oomes
19.39 Disco Variete.
19.54 Sportjournaal
20.09 Intermezzo.
20.13 In en uit den vreemde
20.51 Nieuws
20.55 Avondgebed
20.58 Sluiting.

AGENDA

WEST-END:
„Green fire"; 19.00 en 21.00 uur.
ROXY:
„The bridges at Toko-Ri"; 19.00 en 12.00 uur
CINELANDIA:
„El visconde de Monte Christo"; 19.00 en 21.00 uur.
CARIBE:
„Mrs. Sady Thompson, 20.00 uur
REX:
„Kitty did it" 20.00 uur.
ROYAL:
„Jessy James vs. the Daltons" 20.00 uur.
SUFFISANTTHEATER:
„Young at heart"; 20.00 uur

APOTHEKEN:

De nachtdienst wordt waargenomen in Otrobanda door Botica Americana, Bredestraat 139, tel: 23636, in Punda door Botica Moderna, Bredestraat 34, tel: 11854

Regalo pa la Reina di Noord neemt initiatief

Oranjestad. — Maakten wij er in onze editie van jl. Vrijdag reeds melding van, dat een zevental dames van Noord bij mevr. Veenhuys op bezoek waren die een comité wilden vormen voor het Nationaal Geschenk, nader vernamen wij nog het volgende.

Ook op Noord is men enthousiast voor het Nationaal Geschenk. Naast de vreugde, welke er toch al heerst over het aanstaand bezoek van H.M. de Koningin en Z.K.H. Prins Bernhard aan Aruba, is en er diep getroffen over het feit, dat de Koningin, toen Haar werd verteld over een geschenk dat de bevolking Haar wil schenken tijdens Haar bezoek, direct aan de jeugd heeft gedacht en het geld van het geschenk geheel beschikbaar stelde voor een jeugdcentrum.

Het is bekend, dat als er voor een goed doel een actie was op Aruba Noord nimmer achterbleef en zo is het ook nu weer. Spontaan vormde zich een comité onder de naam „Regalo pa la Reina di Noord", dat gelden op Noord zal inzamelen voor het Nationaal Geschenk. De 7 dames als vroeger vermeld, kwamen bij de secretaresse van het Prins Bernhard Fonds om van de plannen te vertellen en om verder raad te vragen. Bij deze gelegenheid verzochten zij mevr. Veenhuys in dit comité zitting te willen nemen als „contactvrouwe". Het ligt voor de hand, dat mevr. Veenhuys dit gaarne aanvaarde.

Er kwam tal van plannen op tafel en alvast werd door de dames een aantal kaarten meegenomen voor de komende modeshows. De kaarten zullen hun weg op Noord ook wel vinden en wie de dames enthousiast hoorde vertellen, begreep, dat men ditmaal evenmin zal achterblijven. Met spanning zien wij de verdere ontwikkeling van Regalo pa la Reina di Noord tegemoet.

Naar wij vernemen is men ook op andere plaatsen van ons eiland bezig met het vormen van comité's, die elk in eigen omgeving gelden willen inzamelen en propaganda maken voor het Nationaal Geschenk, dat onze Arubaanse jeugd ten goede zal komen.

Ook handel voerde op Lago besprekingen

Oranjestad. — Namens de Vereniging van Handelaren voerde de heer Clinton Whitfield, voorzitter dezer vereniging, Vrijdagmiddag besprekingen met de Lagodirectie in verband met de huidige arbeidsmoeilijkheden.

Voorbereidende commissie ingesteld

Oranjestad. — Op verzoek werd een voorbereidende commissie uit handelskringen ingesteld, die door de Arubaanse Vereniging van Handelaren werd opgedragen de diverse versieringsacties te regelen in verband met het as. bezoek van H.M. de Koningin. Men heeft hiermede inmiddels vorderingen gemaakt. Reeds is men bezig met het vormen van een jury, die straks de versieringen zal moeten beoordelen.

Geen voorrang

Oranjestad. — Er worden nog steeds vele aanrijdingen veroorzaak door het niet verlenen van voorrang. Het kruispunt Weg naar Fontein en Ceintuurbaan schijnt hiervoor een bepaald punt te zijn. Vrijdagmiddag botsten daar tenminste wederom twee personenauto's tegen elkaar aan en veroorzaakten een schade van ƒ 300,—.

Betaal de autobelasting

Oranjestad. — Men heeft de autobezitters ruim de tijd gelaten de autobelasting voor het tweede halfjaar te betalen. Eerst Vrijdagmorgen werd met de contrôle begonnen. Het bleek, dat er nog tal van mensen waren, die deze belasting nog steeds niet betaald hadden. In totaal werden er Vrijdag 23 auto's aangehouden en in beslag genomen.

Bestuursverkiezing Club Suriname

Oranjestad. — Gistermorgen had een algemene ledenvergadering plaats van de Vereniging Suriname in haar clubgebouw, waar o.a. een nieuw bestuur werd gekozen. Tot voorzitter werd gekozen de heer Joe d'Aguiar. Voor de overige functies, welke later verdeeld zullen worden, werden gekozen de heren D. Baer, E. Goedhoop, J. H. Nuñez, E. Reeberg, H. Rodriguez en E. Wong Soi.

Ver. van Handelaren tekende protest aan

Oranjestad. — Zoals bekend zijn er uit bepaalde kringen stemmen opgegaan om de invoerrechten te verhogen. Door de Arubaanse Vereniging van Handelaren is hierover een protest bij de Regeringsraad ingediend en het Arubaanse B.C. hiervan op de hoogte gesteld. In verband met de plannen voor het toeristenverkeer met de prijzen van diverse artikelen, welke op de Nederlandse Antillen lager liggen dan elders en met de gevolgen, welke een verhoging over de gehele linie mee zich zal brengen, is de handel tegen elke verhoging van invoerrechten.

Bursalen vertrokken

Oranjestad. — Ondanks het vroege uur waren gisteren tal van mensen op het vliegveld aanwezig om het eerste deel van de groep bursalen uitgeleide te doen. Om even over zes vertrok het vliegtuig naar Curaçao en naar wij nader vernemen is de overtocht tot New York uitstekend verlopen; men zou daar gisteravond om 20 uur vertrekken.

Rusland slaat Duitsland met 3—2

Moskou. — De landenvoetbalwedstrijd tussen Rusland en Duitsland is geëindigd in een 3-2 overwinning voor de Russen. De rust ging in met 1-1.

De wedstrijd werd gespeeld in warm weer, voorafgegaan door onweer en hevige regen, waardoor het veld erg glad was. De Russen waren verbluffend snel in het begin, maar de Duitse verdediging hield goed stand. De Russische openingstreffer kwam in de 16e minuut als een bliksemflits. Rechtsbuiten Tatüschin centerde naar midvoor Parchin, die met een kogel scoorde.

De gelijkmaker kwam in de 29ste minuut door de combinatie Rahn-Eckel-Walter, van wie de laatste op fraaie wijze scoorde. Na de rust nam Duitsland de voorsprong in de achtste minuut door linksbuiten Schaefer. De Russische gelijkmaker kwam in de 25ste minuut door de spil Maslinkin en het winnende doelpunt werd in de 28ste minuut gemaakt door linksbuiten Iljin.

Er waren 80.000 toeschouwers in het Dynamo-stadion, onder wie 1.500 Duitsers met speciale visa. Sommige Russen hadden een zwarte prijs van 200 roebel betaald voor een kaartje van 15 roebel. Er was een openingsceremonie van 20 minuten, waarbij veel over vrede en vriendschap werd gesproken. De Russische spelers gaven de Duitsers voor de aanvang bloemen.

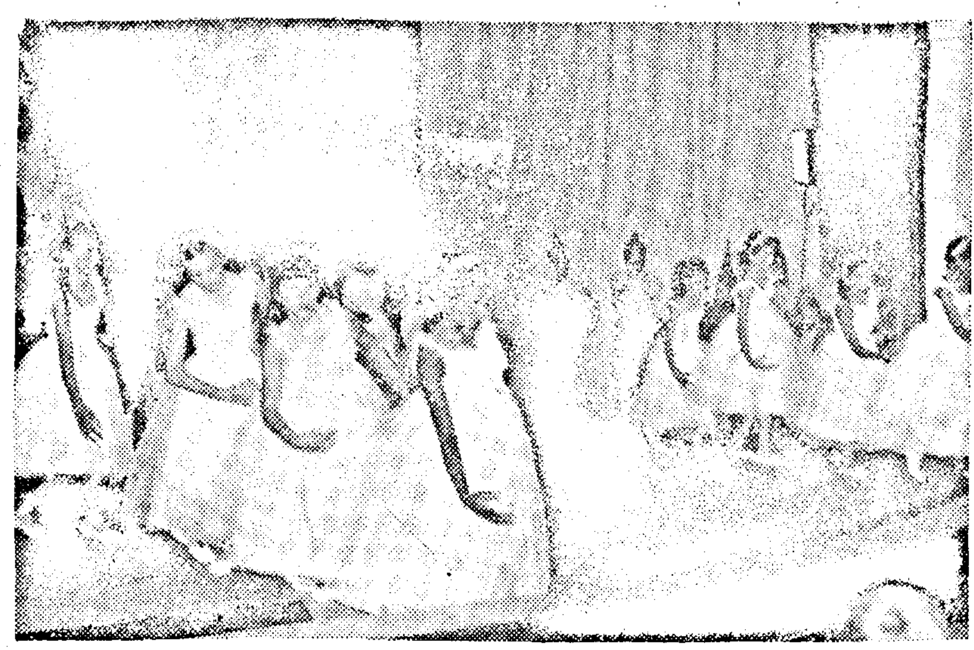
Van het internationaal schaaktournooi

Gothenburg. — De afgebroken partij en uit de derde ronde van het internationaal schaaktournooi te Gothenburg werden beëindigd. De Venezolaar Medina speelde remise tegen de Tsjech Filip en de Argentijn Pilnik speelde remise tegen de Argentijn Najdorf.

De afgebroken partij uit de vierde ronde tussen de Joegoslaviër Fuderer en de Argentijn Panno werd eveneens remise.

Na de vierde ronde leiden de Rus Ilivitsky, de Joegoslaviër Fuderer en de Argentijn Panno met 3 punten uit vier partijen. De Nederlander Donner staat 16e met anderhalve punt uit vier partijen.

Cotonou. — In de omgeving van Cotonou in Frans-West-Afrika zijn tien personen verdronken, toen een prauw, waarmee dertien feestgangers over een lagune naar huis terugkeerden, omsloeg. Tien dagen tevoren waren bij een soortgelijk ongeluk zes personen om het leven gekomen.

De kinderoperette Jonker Pöchhans en de Ezelskop, opgevoerd door leerlingen van de Prinses Beatrixschool, mocht zich in een grote belangstelling verheugen. Op bovenstaande foto ziet men een tafereeltje met de jeugdige debutanten.

Algehele opstand in Marokko en Algerije eist honderden doden

Patiënten in ziekenhuizen te Oeedzem met bijlen vermoord en daarna verbrand

Parijs. — Een dag opstand in Frans Noord-Afrika heeft 71 doden tot gevolg gehad, maar officieel wordt gemeld, dat dit nog niet alle verliezen zijn, die geleden werden onder de Marokkanen te Quedzen, ten Zuid-Oosten van Casablanca, waar een progrom tegen de Fransen werden ondernomen en waar parachutist van het Vreemdelingen Legioen en Afrikaanse troepen onder Frans bevel heen werden gezonden voor een strafexpeditie. De gevolgen hiervan zijn namelijk niet in deze verlieslijst opgenomen.

Evenmin telt bovengenoemd voorlopig cijfer het aantal doden als gevolg van de slag, die vandaag begonnen is tussen Franse troepen en Marokkanen in Caoeribga, een mijnstad op 120 kilometer afstand van Casablanca.

In de officiële berichten wordt gezegd, dat het aantal doden te Quedzen „aanzienlijk" is en dat er te Caoeribga „verbitterd wordt gevochten".

Ofschoon Marokko het voornaamste toneel van de revolutie was, is het grootste aantal doden (zoals tot nu toe bekend) in Algerije gevallen, namelijk 29 van wie 460 Algerijnen.

Alle veertien patiënten van het kleine ziekenhuis van Oeedzem, 11 Marokkanen en 3 blanken, zijn door de opstandelingen met bijlen vermoord. Hun lijken werden vervolgens verbrand. De Franse politie ter plaatse weigerde aanvankelijk vuurwapens te verstrekken aan blanken, omdat zij een nog grotere ramp vreesde. Toen echter de berichten over de wilde moordpartijen op de boerderijen van blanken in de omgeving de stad bereikten, werden wel wapenen aan blanken verstrekt, die zich in en rond het stadhuis concentreerden en die zich daardoor konden handhaven tot versterking was gearriveerd.

Uit Aix les Bains wordt gemeld, dat de Franse minister voor Marokkaanse en Tunesische aangelegenheden, Pierre July, Zondagavond heeft verklaard, dat de leiders van de ongeregeldheden in Noord-Afrika „zich jammerlijk vergissen", indien zij Frankrijk op deze manier willen dwingen tot een oplossing van de bestaande problemen. Indien zij de oplossing der problemen willen vertragen, zouden zij niet beter kunnen handelen dan zij hebben gedaan.

De Marokkaanse delegatie te Aix les Bains, die onder leiding staat van groot vizier El Mokri, gaf een verklaring uit, waarin de dood van „zovele onschuldigen" wordt betreurd.

Overstromingen in N. Amerika

141 personen verloren het leven

New York. — Het aantal doden door de overstromingen in de Verenigde Staten is volgens de laatste berichten gestegen tot 141. De schade wordt geschat op enige milliarden dollars.

President Eisenhower heeft Zuid-Carolina, Connecticut en Pennsylvanië tot „rampgebieden" verklaard. In Washington is een volledig bataljon genietroepen gealarmeerd en staat klaar om per vliegtuig te worden overgebracht naar iedere plaats, waar nodig is. In de omgeving van Stroudburg, in Pennsylvania, werd een complex zomerhuisjes door het water verzwolgen. De aanwezigen vluchten naar het naastbijzijnde huis, doch werden steeds hoger tot aan de zolderverdieping gedreven. Toen het water deze verdieping had bereikt, stortte het huis in en allen vielen in de watermassa. Er zijn 37 vermisten; slechts drie konden in veiligheid worden gebracht.

Hefschroefvliegtuigen brengen mensen van de daken van huizen en heuveltoppen in veiligheid.

Negen van de 40 inwoners van het kamp „Davis" bij Stroudsburg, in Pennsylvania, zijn later levend teruggevonden; twaalf doden zijn geborgen en 19 worden nog vermist. Drie jonge meisjes, bewoonsters van het kamp, waren enkele minuten vóór het kamp door het water werd verzwolgen, in een naburig kamp gegaan voor een bezoek aan kennissen en overleefden de ramp.

Anderhalf-jarige Kaaiman verschuilt zich op damestoilet

Den Haag. — In de kelderzaal van het deftige Haagse Binnenhof wordt momenteel een tentoonstelling gehouden van aquariumvissen en terrariumreptielen, georganiseerd door de vereniging „Aqua Hof". In de duistere en slechts spaarzaam verlichte tentoonstellingsruimte heeft men een stuk „Oerwoud" gewrocht, waarin zich enige jonge „Bril-Kaaimannen" van Zuid-Amerikaanse oorsprong bevinden. Deze dieren zijn reeds ongeveer een meter lang en liggen roerloos in de gedeeltelijk met water gevulde bak.

Evenwel is de bak zó laag, dat 's-nachts na de tentoonstellingsopening een der „Kaaimannen" uit de kleine ruimte heeft kunnen ontsnappen en op onderzoek is getogen in de kelderruimte, waar het dier na zelfs een stenen trap te hebben opgekropen zich in een damestoilet verborgen hield. Tijdens de eerste publieke tentoonstelling bezocht een 8-jarig meisje deze ruimte en sloot natuurlijk behoedzaam de toiletdeur achter zich. Opeens klonk van achter deze deur een angstig gegil en kwamen andere bezoekers van de tentoonstelling aansnellen, doch de deur was van binnen gesloten en het dodelijk verschrikte kind stond boven op de enige vluchtheuvel in deze kleine ruimte te gillen en durfde zelfs de deur niet van de haak te doen. Met vereende krachten heeft men van buitenaf zich toen toegang verschaft en het hevig gillende meisje bevrijd. De zwervende bril-kaaiman werd door deskundige handen weer naar zijn gevangenis overgebracht, zodat dit ongewoon gebeuren gelukkig nog goed is afgelopen. Een deskundige verklaarde, dat het dier reeds krachtig genoeg was om het kind een vinger af te bijten. Dat men evenwel niet voldoende voorzorgen heeft getroffen blijkt uit het feit, dat de volgende nacht het zelfde dier met een collega wederom is ontsnapt. Na lang zoeken vond men de „Bril-kaaiman-Collega" terug, maar de belhamel, die daags daarvoor zulk een consternatie had verwekt, was nog onvindbaar, hoewel de tentoonstelling toch wederom gewoon geopend was en zeer vele bezoekers trok, die natuurlijk nog niet op de hoogte waren van het gevaar, dat hen wellicht in deze duistere kelder dreigde. Een grote zwartwit gespikkelde slang de „Speckled King Snake" vergreep zich tijdens de expositie aan een kleine Nederlandse „Gladde Slang" of hazelworm, eveneens in deze zelfde ruimte ondergebracht. Het was een teleurstelling voor de tentoonstellingsorganisatoren en een onaangenaam gezicht voor de bezoekers.

JONGENSBOEKEN

„De reis van Korreltje" door André Peters. Uitgave A. Stols, Den Haag

De gedroomde reizen van het Perzische schaapherdertje Korreltje hebben bekendheid gekregen door de voordrachten van Anny Schuitema voor de Nederlandse radio. De uitgever Stols heeft er goed aan gedaan deze poëtisch getinte en wijsgerige bespiegelingen in druk uit te geven. Er gaat een verademing van uit nog eens door deze aan onze gehaaste wereld geheel vreemde gebieden van de fantasie te dwalen.

„SOS, Pim Pandoer is op de kust" door Carel Beke. Uitgave Malmberg, Den Bosch.

Pim Pandoer is bezig even snel en afdoende de sympathie van zijn jeugdige lezers te winnen, als de populaire figuur van de cowboy Arendsoog zulks heeft gedaan. Na de beide eerste boeken, welke inmiddels al in derde en vierde druk zijn verschenen, is nu verschenen „SOS, Pim Pandoer is op de kust", een verhaal waarin de Rode Spin weer helemaal op toeren komt en zijn jeugdige bewonderaars bij de ontknoping van een ingewikkelde speurderskwestie tot het einde geboeid houdt.

„Kink in de kabel", door C.A. Meijer. Uitgave J. H. Kok, Kampen.

„Kink in de kabel" is een jongensgeschiedenis welke zich hoofdzakelijk op de zee afspeelt. Henk is een slechte leerling op de HBS, maar zijn directeur weet hem door een handig gespeelde comedie aan het leren te krijgen; zo hard zelfs dat het zijn gezondheid kost. Voor zijn genezing gaat hij naar zee en maakt daar kennis met een jonge matroos, met wie hij allerlei avonturen beleeft.

„Jonkje van Opa", door Anka Borch Uitgave Zuid Holl. Uitgeversmij. Den Haag.

Een uit het Zweeds vertaald jeugdboek over paarden, veulens en rendieren; eenvoudig en in die eenvoud tot de jeugd sprekend en haar ontroerend. Sober en gezond als de atmosfeer van de bergen in het hoge noorden van Noorwegen, waar het paard Blakken van zijn vacantie mag gaan genieten.

DIERENROMAN

„De laatste wraak", door Stuart Cloete. Uitgave Servire, Den Haag.

Een boeiend, ja brillant boek, deze door Rogier van Aerde uitstekende vertaalde dierenroman, waarin de liefde tussen twee jonge mensen en de beproefde trouw tussen twee oude olifanten, elkaar ontmoeten in een dramatische ontknoping en waarbij de jonge mensen van de geweldige kracht der oude woudreuzen het slachtoffer worden. De jagers op het grote wild, al jarenlang misleid door de listen van het dierenpaar, vinden eindelijk het spoor dat hun in staat stelt de laatste wraak te voltrekken.

Speciale slaapgelegenheid

San Nicolaas. — Aan de politiewacht te San Nicolaas werd gemeld, dat een meisje in een kippenhok zou zijn opgesloten en vastgehouden. Toen de politie op onderzoek uitging, constateerde zij, dat op de Rooiweg te San Nicolaas een 21-jarig meisje lag in een met zinkplaten afgesloten ruimte van 80 cm. bij 1.75 meter en 1 meter hoog. Een oude kapotte springmatras en enige lompen dienden haar tot bed. De moeder C.F. verklaarde, dat het meisje niet kon lopen en zich steeds bevuilde. Het meisje werd echter niet opgesloten en deze ruimte diende haar slechts tot slaapplaats. Dr Brands werd van een en ander in kennis gesteld.

Kabeltrein neergestort

Aubenas. — Bij Aubenas, in Frankrijk, zijn tien mensen om het leven gekomen door het neerstorten van een kabeltrein. Er is één ernstig gewonde. Een wagen van 40 ton met een bestuurder en tien inzittenden daalde een 130 meter hoge helling af en stortte door het breken van de remmen langs de kabel omlaag.

Van de SVB competitie

Paramaribo. — In het Suriname stadion werd gistermiddag de competitie om het kampioenschap voortgezet met Voorwaarts en P.V.V. Als verwacht werd won Voorwaarts met 5-0. Voor de rust ging de wedstrijd enigzins gelijk op, maar daarna was het alleen Voorwaarts die voetbalde. De stand van de competitie luidt als volgt: Robinhood, Sonny Boys, Leo Victor, T.V.V., Transvaal, N.A.K.S., Voorwaarts, P.V.V. en B.S.C. zijn de hekkesluiters.

Wilkes als gastspeler

Paramaribo. — Zaterdagmiddag j.l. trad de Nederlandse voetballer Faas Wilkes, vóór de tweede en laatste maal op als gastspeler van de S.V.B. en wel als midvoor in het elftal van de Militaire Voetbal Vereniging, die in een overvolle Suriname stadion uitkwam tegen de Landskampioen Robinhood. Het publiek kon van een goede wedstrijd met vele hoogtepunten genieten. Wilkes toonde menig staaltje van groots voetballen. Robinhood, die in de eerste helft beter op dreef was, had bij de rust 2-1. Na de rust was het M.V.V., die de eindstand in haar voordeel geboekt zag, met 5-3 verlieten de roodbroeken het veld, het vierde doelpunt werd door Wilkes gescoord.

Na de wedstrijd dankte de heer E. de Lafuente voorzitter van de SVB Wilkes, die met zijn persoonlijke optreden velen, zowel bij zijn eerste als tweede optreden naar het stadion heeft gelokt.

Een blijvende aandenken werd Wilkes en echtgenote namens het bestuur van de S.V.B. aangeboden ter herinnering aan de prettige tijd doorgebracht in Suriname.

Toneelprijsvraag

Amsterdam. — Ter gelegenheid van zijn 25 jarig bestaan schrijft het toneelfonds P. Vink, Vlaamse Kunstlaan 66, Antwerpen een toneelletterkundige prijsvraag uit, waaraan door auteurs uit het Nederlandse taalgebied kan deelgenomen worden. Aan deze prijsvraag is een prijsvraag van Bfr. 32.000 verbonden. Inzendingen dienen te geschieden voor 31 Januari 1956. Belangstellenden kunnen het volledig reglement aanvragen aan het adres van het toneelfonds P. Vink, Vlaamse Kunstlaan 66, Antwerpen.

Dezer dagen zijn negen Venezolaanse technici naar Italië vertrokken om een speciale opleiding te volgen in de petrochemie. Na hun studie in Italië zullen zij in de Venezolaanse petrochemische industrie te werk worden gesteld.

Een Oostduits gerechtshof te Potsdam heeft, volgens het communistische blad "Maerkische Volksstimme", zijn eigen vroegere openbare aanklager wegens spionnage tot levenslange gevangenisstraf veroordeeld. De veroordeelde, wiens naam werd gegeven als Mokry, werd ervan beschuldigd geheime inlichtingen te hebben verstrekt aan Rias, het Amerikaanse radiostation in West-Berlijn.

BEKENDMAKING.

De Gezaghebber van het Eilandgebied Curaçao, Plaatselijk Hoofd van Politie;

GELET OP:

de desbetreffende bepalingen van de „HONDENVERORDENING 1952";

MAAKT BEKEND:

dat binnenkort zal worden aangevangen met het doden van honden welke zonder van een geldig belastingkenteken te zijn voorzien, worden aangetroffen op de openbare wegen of op voor eenieder toegankelijke particuliere terreinen of op daartoe door de rechthebbende voor de Politie toegankelijk gestelde erven:

a. gelegen buiten de bebouwde kommen van het eiland Curaçao en wel ten oosten, ten noord-oosten, ten westen en ten noordwesten daarvan;

b. gelegen binnen de door het Bestuurscollege aangegeven bebouwde kommen.

Het doden van de onder b. bedoelde honden zal slechts geschieden tussen twaalf uur des namiddags en vijf uur des voormiddags.

Willemstad, 22 Augustus 1955

De Gezaghebber van Curacao,
Plaatselijk Hoofd van Politie,
M. P. GORSIRA.

Scherp protest....

(Vervolg van pag. 1)

kunde; G. C. Hagemans, leraar lichamelijke oefening M.O.; H. Hoetink, doctorandus sociale geografie; H. J. Jansen, doctorandus sociale geografie; J. A. F. Joghems, leraar muziekleer en zang A.V.M.O.; B. de Jong, doctorandus biologie; mej. P. Kock, lerares aardrijkskunde M.O.; K. J. van der Kolk, leraar Franse taal en letteren M.O.B.; Ch. A. van Koppen, leraarpaedagogiek M.O.-B; C. A. Kramere leraar paedagogiek M.O.-A; F. W. M. van Loon, leraar lichamelijke oefeningen M.O.; W. Meijer, leraar geschiedenis M.O.; J. H. G. Mulders, doctorandus wis- en natuurkunde; Th. M. M. Nelissen, doctorandus Nederlandse taal en letteren; A. J. Oosterwerf, doctorandus economie; mej. C. H. M. G. Ramaekers, lerares Engelse tall en letteren M.O.-B; C. Remijn, doctorandus Franse taal en letteren; mej. A. L. Slockers, lerares Spaans M.O. en Engels M.O.-A; Soeur M. Eline, lerares Spaans M.O.; Soeur M. Philomene, lerares Frans M.O.-A; Soeur M. Hyacintha, lerares Nederlands M.O.A.; Soeur M. Collettina, lerares handwerken en nijverheidsonderwijs; L. H. J. Strooy, leraar Engelse taal en letteren M.O.-B; Fr. M. Serapion, leraar Spaans M.O.; H. A. J. Verborg, doctorandus wis- en natuurkunde; G. Verschoor, doctorandus Engelse taal en letteren; M. E. Wentink, leraar Frans M.O.-A; mevr. M. van der Zee—Geveke, lerares handwerken.

Kent U, Edelachtbaar College Nederlandse kweekscholen, die op een betere bezetting van hoog bevoegde docenten kunnen bogen?

Er zullen in Nederland in de nabije toekomst kweekscholen bestaan waar een opleiding tot en met hoofdacte gevolgd kan worden. Dit verlengt de studie met ten minste een jaar. De bursaal, die na vier jaar terug komt, is dus niet in het bezit van een hoofdacte en krijgt het genoemde salaris (ƒ 7956,— dus niet. De onderwijzers en onderwijzeressen op Curaçao kunnen, terwijl zij het onderwijs reeds dienen in twee jaar de hoofdacte halen. Zou men de voorkeur aan het Nederlandse systeem geven, dan zou dit ook hier zonder enige moeite verwezenlijkt kunnen worden.

De opmerking, dat de C-afdelingen een vergaarbak van minderbegaafden zouden zijn, is in hoge mate ongepast, zowel ten opzichte van de betrokken leerlingen (aanstaande eilandsdienaren), als ten opzichte van de docenten, die steeds op het standpunt hebben gestaan, dat de onderwijzersopleiding op middelbaar niveau moet liggen. De directeuren wijzen de ouders dan ook voortdurend op de grote waarde van deze opleiding. Het is voor de docenten niet aangenaam door hun lastgevers op deze wijze te worden gedesavoueerd. Evenmin getuigt het van veel vertrouwen in de Inspectie van het Onderwijs, wanneer een door die Inspectie ontworpen en gecontroleerde opleiding, door een Uitvoerend College als „gebrekkig" wordt gekwalificeerd.

Als Uw Edelachtbaar College in stede van de leerlingen weg te zenden, maatregelen nam om het bezoek aan de eigen afdelingen te stimuleren, zou ook kwantitatief de opleiding een succes kunnen worden. Suggesties in deze zijn reeds eerder gedaan, met name door de R.K. Vereniging voor onderwijzend personeel „Don Bosco". Overigens kan men bij een resultaat van 20 geslaagden van de 21, in het eerste jaar, waarin deze opleiding volledig is voltooid, bezwaarlijk spreken van „volkomen falen". Kwalitatief zijn alle voorwaarden voor een uitermate gunstig resultaat aanwezig.

Dat Uw Edelachtbaar College de geringe animo voor het onderwijzersberoep toeschrijft aan de gebrekkige opleiding is bovendien rechtstreeks beledigend voor de docenten. Er zijn nu eenmaal beroepen, waarvoor de Antilliaanse jongelui in het verleden weinig belangstelling hebben getoond. Dat men deze belangstelling kan stimuleren met een reis overzee en een verblijf in Europa, is zeer begrijpelijk. Het blijft echter de vraag of men zo ook de roeping stimuleert en of men, zoals Uw Edelachtbaar College suggereert, op deze wijze de besten selecteert.

Wij verwachten niet, dat Uw Edelachtbaar College het hoofd buigt voor onze critiek. Maar het is voor ons, dienaren van het Curaçaos M.O. een gevoelsbelang van de eerste orde, dat op een of andere wijze aan ons docentencorps door Uw Edelachtbaren amende honorable wordt gedaan.

Van Uw Edelachtbaar College
de dienstwillige dienaren,
namens alle docenten van het Curaçaos M.O.
De Vereniging van Leraren bij het Middelbaar Onderwijs.

Vriendelijk ontvangst van onze padvinders in Miami

De ontvangst van onze Curaçaose padvinders, op weg naar de Wereldjamboree in Canada, door hun broeders in Miami was een verademing na de in Cuba ondervonden moeilijkheden. De overtocht per vliegtuig van Havanna naar Florida verliep zeer vlot. Op het vliegveld van Miami was een delegatie van de Amerikaanse Padvinders Organisatie ter verwelkoming aanwezig.

Zeer tot de verrassing van onze padvinders en de jongens zelf bleek alles door hun Amerikaanse vrienden tot in de puntjes geregeld te zijn. Na een snelle en soepele gang langs de douane en immigratie-ambtenaren kon direct in een gereed staande autobus worden gestapt, waarin ook ruimte was voor het meevoeren van alle bagage en uitrustingsstukken. De Amerikanen namen onze jongens allereerst mee naar een restaurant, waar zij onze padvinders onthaalden. Daarmede waren hun zorgen nog niet geëindigd, want het bleek, dat zij ook voor het nachtlogies hadden gezorgd. In een van de „traininggrounds" was een aantal cabines in gereedheid gebracht om de padvinderbroeders uit Curaçao in onder te brengen. Geen wonder dat na al deze goede zorgen onze jongens een perfecte nachtrust hadden en de volgende ochtend bij de reveille fris en monter op het appèl verschenen om het volgende traject van de reis naar het hoge Noorden aan te vangen. Opnieuw hadden de Amerikaanse collega's voor transport gezorgd. Een rit door de stad en een ontbijt op het spoorwegstation was het einde van het korte oponthoud in Miami. Er zijn in Miami hartelijke banden van vriendschap gesmeed en ook via de krant stellen onze jongens er prijs op van hun lof voor de Amerikaanse collega's te getuigen.

De treinreis van Miami naar Washington was een nieuwe ervaring, waarvan onze padvinders met volle teugen hebben genoten. De reis door het afwisselende landschap, het passeren van de steden en dorpen boeide buitengewoon. In de trein maakten de leiders kennis met een Nederlandse dame, woonachtig in Miami, die het gehele contingent heeft uitgenodigd voor een bezoek op de terugreis. Een zeer sympathiek gebaar, dat natuurlijk met enthousiasme werd aangenomen. In Washington is van de tijd (ruim 5 uur) tussen de treinaansluitingen gebruik gemaakt om de stad en vele bezienswaardigheden te bezichtigen. Het Capitol, het Witte Huis, het Smithonian Institute en vele monumenten werd bezichtigd. Een zeer nuttig en leerrijk oponthoud.

Het zal het Eilandsgebied en de talrijke particuliere instellingen en personen, die tot de verwerkelijking van deze reis bijdroegen, ongetwijfeld voldoening geven, dat ons Jamboree contingent deze goede en prettige ervaringen opdoet.

Voetbalkampioenschappen Honduras

Curacao door zege op Honduras tot derde plaats opgeklommen

(Van onze speciale verslaggever)

Tegucigalpa - Honduras Zaterdag 20 Augustus. — Op sportgebied is er niets mooier dan de tegenstander te verslaan op zijn eigen terrein. Dit is precies wat de Curaçaose jongens Zaterdagmiddag gedaan hebben. En niet alleen versloegen zij hun tegenstander op eigen terrein, maar zij versloegen ook de favorieten voor de kampioenstitel van het voetbaltournooi, dat momenteel te Tegucigalpa gehouden wordt.

Honduras bezette de eerste plaats samen met Costa-Rica beide landen hadden twee wedstrijden gespeeld en gewonnen. Costa-Rica had eigenlijk met een beter gemiddelde de leiding. De Hondurezen kwamen het veld op als favorieten om de strijd te winnen, maar toen zij 45 minuten later tijdens de rust het veld verlieten, stonden onze jongens met een schitterend doelpunt van Ibi Schoop met 1-0 voor. De Curaçaose jongens verrasten iedereen in het stadion door deze kleine voorsprong niet alleen te handhaven maar tien minuten voor het einde met een hard schot van rechtsbuiten Engel Jansen, op een van die mooie passes van Ronald de Lannoy, zelfs te vergroten.

De Hondurezen probeerden nog in de laatste minuten de eer te redden, maar ook dit wilde blijkbaar niet lukken. En toen de Britse scheidsrechter Leafe voor de laatste maal floot, hadden de Curaçaose jongens iets gepresteerd wat aan geen enkel land tot nu toe in dit tournooi was gelukt of misschien nog zal gelukken, nl. de sterksten van het tournooi met 2-0 te verslaan.

Gisteren werden in dit tournooi nog de volgende wedstrijden gespeeld:
Salvador — Cuba: 2-1;
Costa Rica — Guatemala: 2-0. (gestaakt). Deze ontmoeting eindigde namelijk voortijdig in een algemene vechtpartij. Vandaag moeten nog twintig minuten van deze wedstrijd uitgespeeld worden. Daar te verwachten is, dat Costa Rica zal overwinnen, hebben wij de ontmoeting reeds meegeteld voor de stand.

Deze ziet er thans als volgt uit:

Costa Rica	4	4	0	0	8	15—2
Honduras	3	2	0	1	4	6—3
Curaçao	3	2	0	1	4	5—5
Salvador	4	2	0	2	4	8—9
Aruba	3	1	0	2	2	8—6
Guatemala	3	1	0	2	2	4—7*
Cuba	4	0	0	4	0	2—16

* Het aantal doelpunten kan nog gewijzigd worden.

Athene. — Roemenië heeft 37 jeugdige Grieken, die nog kinderen waren, toen zij, gedurende de Griekse burgeroorlog, door communistische buiten Griekenland gebracht, naar hun vaderland teruggezonden.

Op tennisveld overtroefde de jeugd haar leermeesters

Julianadorp. — De jaarlijkse tennisontmoetingen tussen de tennissers van Julianadorp en de onderwijzers en onderwijzeressen werd in het afgelopen weekeinde op de tennisbanen van Julianadorp gehouden. Het intellect vertegenwoordigd door het onderwijzend personeel, was kennelijk niet erg dik gezaaid, want in enkele partijen hadden de dorpelingen grootmoedig hun tegenstanders de ontbrekende krachten uitgeleend. Er zit altijd een typische sfeer in dit soort wedstrijden. Ondanks de gebruikelijke rivaliteit wedstrijdtennis eigen, heerste er zo'n gemoedelijke stemming op en rond de banen, dat het er eigenlijk niet zo op aan kwam wie er won.

De meesters en de juffrouwen konden het tegen de reeds jaren in lange broek gestoken ex-leerlingen niet bolwerken. De leerlingen overtroffen de meesters royaal en dezen droegen hun nederlaag met ere. Wij vonden het al een sportieve prestatie van de eerste rang, dat de onderwijzers een aantal uren van hun kostbare vacantie hadden afgenomen om zich in de brandende zon in het zweet huns aanschijns te meten met hun aloude tegenstanders. Over het algemeen stonden de partijen niet op erg hoog peil, hoewel de dames single van Mej. Jansen — Mevr. Rooda hierop een uitzondering maakte. Deze partij was van zeer goed gehalte en de beide dames waren goed tegen elkaar opgewassen. Het spel van Mej. Jansen ligt Mevr. Roda zeer goed en wij hebben kunnen genieten van twee speelsters, die elkaar geen duimbreed toegaven. Uiteindelijk wist de Curaçaose kampioene de overwinning te behalen, doch het had evengoed andersom kunnen zijn. De uitslagen luiden als volgt: Mevr. Smit/Lengton — Mevr. Segaar/Segaar 1-6, 4-6. Beckers/Kuyk — van Dalen/Heikoop 6-3, 4-6, 7-5. Beckers — van der Wal 3-6, 4-6. Smit/Bijloo — Oostlander/Baars 6-3,6-3. Mevr. Konijn/Konijn — Mevr. Reitsma/Stofkoper 1-6, 0-6. Mevr. v. Bochove/van Es — Mev. van Dalen/Boot 2-6, 10-12. van Loon/van der Wouw — Wille/Tjon 7-5, 3-6, 6-4. Witsenboer/v. Oudvorst — Stofkoper/de Haan 4-6, 7-9. Bergeyk/Wentink — Rooda/v.d. Molen 7-9, 6-1, 2-6. Mevr. Tiepen/van Loon — Mevr. Hendriks/Tiepen 1-6, 6-4, 6-3. Mej. Jansen — Mevr. Rooda 3-3, 7-5, 6-2. Mej. Jansen/Kuyk — Mevr. Braat/v.d. Wal 3-6, 4-6. Mevr. Kuyk/Bijloo — Mevr. Huitker/van Bremen 1-6, 1-6.

Om de basketball titel

Willemstad. — Gedurende het afgelopen weekend werden enige wedstrijden verspeeld om de titel op het veld van de St. Thomascollege. Vooral gisteravond werden onder zeer grote belangstelling 2 spannende wedstrijden verspeeld. Als eersten waren het de rivalen Athene-Lightning waarbij de beter geoefende spelers van Lightning wonnen met 43-39. De tweede wedstrijd ging tussen Sithoc-Dragons en het is een mooie sportieve wedstrijd geweest, waarbij de Collegejongens zonder hun coach Fosbrook het moesten afleggen tegen de zeer goed op dreef zijnde en goed spelende Dragons met 46-25. Momenteel staat S.D.L. er het best voor met 3 gespeelde en gewonnen wedstrijden. Dinsdagavond a.s. worden de wedstrijden voortgezet. De uitslagen luidden:

Sithcoc — Athene	43-29
S.D.L. — C.S.C.	60-37
Huracan — SITO	46-28

Berlijn. — 53 uitgeputte postduiven zijn dezer dagen in West-Berlijn aangekomen. Zij maken deel uit van een groep van 506, die in Londen waren losgelaten. Tot dusver zijn er nog maar 90 duiven aangekomen. Men gelooft dat de rest door stormen ver uit de koers is geraakt.

3 km. wedloop om de R.C.C. beker

Willemstad. — Zondagmiddag werd onder matige belangstelling de 3 K.M. wedloop om de R.C.C. wisselbeker verlopen met startpunt Zaquito. De organisatie hiervan was in handen van de technische commissie van de C.A.B., die traditioneel er voor zorgde, dat alles zeer goed geregeld was. Er waren 10 deelnemers en er werd tijdig gestart. Bij het passeren van de eindstreep in het Rifstadion werden Martina van Orion, M. Martina van Huracan en Plaate van Udi zeer hartelijk toegejuicht. De actieve Voorzitter van de C.A.B. heer E. Dankmeyer nam toen het woord en complimenteerde de winnaars. Spr. was zeer verheugd dat alle 10 deelnemers over de eindstreep waren gekomen. Hij spoorde hen aan vol te houden met oefenen om de volgende keer betere resultaten te bereiken. Hierna overhandigde mej. Diana Flores de wisselbeker uit aan de winnaar C. Martina van Orion, als ook een beker van de C.A.B. Ook de E.H.B.O. o.l.v. de heer van Geffen was gedurende de wedstrijden aanwezig.

Voetbalnieuws

In het weekend speelde Asiento een tweetal vriendschappelijke wedstrijden. Op Zaterdagmiddag won Asiento 2 met 3-2 van POC en Zondagmiddag trad Asiento I aan tegen de Mariniers, die inplaats van de Portugezen, die wegens werkzaamheden verhinderd waren, als sparring partners fungeerden. In een sportieve wedstrijd behaalde Asiento I hier een 3-3 gelijkspel.

VAART EN VLUCHT

Het KLM-vliegtuig, dat Vrijdag van Amsterdam vertrok, landde Zaterdag 15.18 uur locale tijd op Curaçao; het vliegtuig, dat Zaterdag van Amsterdam vertrok, landde gisteravond 21.51 uur op Hato. Er vertrokken voorts nog twee vliegtuigen van Curaçao, die beide Zaterdag vertrokken. De eerste landde gisteravond 20.12 uur Ned. tijd op Schiphol, de tweede hedenochtend 07.30 uur.

De Sovjet-Unie heeft toestemming verleend voor het weiden van 100.000 schapen uit de Perzische grensprovincie Khorassan, waar droogte heerst, in Sovjet-Turkestan. De Perzische regering had om deze toestemming gevraagd, aan de hand van zeer oude overeenkomsten tussen de stammen in het grensgebied.

Camille Seygar, een van de beroemdste prima donnas uit het begin van deze eeuw, is op 87-jarige leeftijd te Aix-les-Bains in Frankrijk overleden.

Camille Seygar zong in zeven talen en is dikwijls tezamen opgetreden met Enrico Caruso.

Journalist uitgewezen

Hoboken. — De Britse hoofdredacteur van het New Yorkse weekblad „National Guardian", Cedric Belfrage, is met de „Nieuw Amsterdam" naar Engeland vertrokken ingevolge een deportatiebevel wegens zijn lidmaatschap van de communistische partij in de jaren dertig.

Luchtdoop van 92-jarige

(Van onze Amsterdamse correspondent)

Toen het toestel van de K.L.M. van Djakarta naar Nederland onlangs op Schiphol geland was, maakte het grondpersoneel — dat heus wel wat gewend is — iets bijzonders mee. Want van het platvorm werd in een rolstoel een 92-jarig, verschrompeld, oud vrouwtje, de aankomsthal binnengereden. Het was mevrouw Clara Johanna Veerkamp—Van Straten, die zonder er ook maar een moment tegenop te zien in Djakarta het vliegtuig naar Nederland had genomen, omdat ze „het ook wel eens mee wilde maken". „Ik heb op alle mogelijke manieren gereden en gevaren en nu wilde ik wel eens vliegen", zei ze. Verschrompeld was ze inderdaad, zoals ze daar met witte haren in de bontkraag van haar zwarte mantel zat gedoken, tussen haar knokelige vingers een bos rode rozen geklemd. Maar — zonder de eerbied voor de ouderdom uit het oog te verliezen — we merkten al direct, dat mevrouw Veerkamp nog een heel bijdehand vrouwtje is.

„Was U niet bang?" vroegen we. „Bang?" zei ze in opperste verwondering. „Waarom bang? Als je eruit springt, ben je dood. Als je er niet uitspringt, kan je niets gebeuren." We lachten en de oudste passagiere van de lijn Djacarta—Amsterdam vond dit een reden om het nog duidelijker te zeggen „Als er een ongeluk gebeurt, dan kun je er toch niets aan doen", vond ze met een zichtbare vanzelfsprekendheid. Van zoveel eenvoud stonden we even perplex. Maar mevrouw Veerkamp vertelde uit zichzelf verder. „Ik heb het heerlijk en gezellig gevonden. Luchtziekte, nee, daar heb ik geen last van. Ach, je vindt op het laatst niets erg meer"......

Op dit moment kwam mevrouw Crinse le Roy, een van de beide dochters van mevrouw Veerkamp, op haar moeder afgesneld. Het was een hartelijke begroeting, want ze hadden zes jaar geleden afscheid van elkaar genomen in Semarang, waar mevrouw Veerkamp's andere dochter woont. En toen de 92-jarige, krasse luchtpassagiere — die in Rome ongenigheid met een lastige douanebeambte kreeg en hem een kussen naar zijn hoofd gooide — even later geconfronteerd werd met de oudste van haar tien achterkleinkinderen, had zij werkelijk plezier in de situatie.

En dat wil eigenlijk wel wat zeggen voor een vrouw, die haar leeftijd niet weet en zich voor vele andere dingen, waarover „jongeren" zich in de regel druk maken, ook niet interesseert omdat „het er allemaal weinig toe doet".

Van Djakarta naar Amsterdam - „waarom zou ik bang zijn?"

ERIC DE NOORMAN: De jacht op het zwaard

102-28

102. Gehinderd door het lastpaard en zijn kleine gevangene, komt Kohorr slechts langzaam vooruit. Hij durft zijn greep op de jonge Noorman geen ogenblik verslappen, want hij begrijpt, dat de knaap er van door zal gaan, zodra hij de kans schoon ziet. Ondanks het feit, dat hij Erwin in zijn macht heeft, voelt de Nomade zich weinig op zijn gemak. Hij betwijfelt of zijn bedreigingen veel uitwerking zullen hebben op een man als de Noorman en bij elke stap wordt de onbekende vrees in zijn hart groter. „Z-ze zullen het niet wagen", mompelt hij hees, terwijl hij poogt de verblindende sneeuwvuur met zijn blikken te doorboren „Het leven van deze kleine, magere kikker is hun lief......" Maar dan ziet hij het gelaat van Eric de Noorman weer voor zich...!.. Bleek en vertrokken van blinde woede, onheilspellend en vernietigend...... En schichtig over zijn schouder loerend verhaast de Nomade zijn pas. Wat hij niet ziet, is de schaduw van de reusachtige man, die hem met koppige vasthoudendheid reeds geruime tijd volgt. Verscheidene keren heeft Thorkell de Eenzame al zijn boog geheven en hem telkens weer laten zakken. Met de Nomadenboog, die zwaarder is dan de zwaarste Noormannenboog, zou Thorkell in gewone omstandigheden zonder moeite op veertig meter een doelwit, niet groter dan een patrijs, in het hart kunnen treffen. Maar de stormwind zal zijn pijl een afwijking naar links geven. En wanneer Thorkell deze afwijking niet nauwkeurig weet te schatten, zal de pijl niet Kohorr, doch Erwin treffen. Ondanks de ijzige koude parelt het zweet op zijn voorhoofd. Met toegeknepen ogen volgt hij zijn onduidelijke prooi. De Nomade heeft Erwin dicht tegen zich aangedrukt en aan de rechterzijde strompelt het pakpaardje gelaten voort. Zij bevinden zich nu bijna recht voor hem in een open schootsveld. Met een ruk brengt de taaie oude de boog omhoog. De pijlpunt zwenkt naar rechts, zoekend naar de juiste afwijking, ter hoogte van het rechter zadeltasje van het paard. Neen, verder, tot voorbij de schoft van het paard. Thorkell's arm trilt. Dan glijdt de pees van zijn vingertoppen en schiet de pijl sidderend vooruit.